

Dziennik Urzędowy L 335

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

14 grudnia 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1331/2013 z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie dostosowania wysokości składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2012 r. 1
- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1332/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1333/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1709/2003, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 972/2006, (WE) nr 341/2007, (WE) nr 1454/2007, (WE) nr 826/2008, (WE) nr 1296/2008, (WE) nr 1130/2009, (UE) nr 1272/2009 oraz (UE) nr 479/2010 w odniesieniu do obowiązków przekazywania informacji w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1334/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1290/2008 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia oraz w odniesieniu do zalecanej dawki preparatu *Lactobacillus rhamnosus* (CNCM-I-3698) i *Lactobacillus farciminis* (CNCM-I-3699) ⁽¹⁾ 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1335/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 29/2012 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek 14

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1336/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/17/WE, 2004/18/WE i 2009/81/WE w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień ⁽¹⁾	17
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu	19
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1338/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające po raz 208. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida	23
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1339/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	25
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1340/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2013 r.	27
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1341/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w listopadzie 2013 r. o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001.....	30

DECYZJE

2013/756/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. ustalająca stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych odnośnie do decyzji wykonujących niektóre postanowienia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych	32
--	----

2013/757/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów jednego członka z Niemiec i jednego zastępcy członka z Niemiec	45
--	----

2013/758/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 10 grudnia 2013 r. stwierdzająca, że Polska nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.	46
---	----

2013/759/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 12 grudnia 2013 r. dotycząca przejściowych środków zarządzania EFR w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju	48
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1331/2013

z dnia 10 grudnia 2013 r.

w sprawie dostosowania wysokości składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2012 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

zmiany składki o więcej niż jeden punkt procentowy powyżej lub poniżej stawki obowiązującej w roku poprzednim (11,6 %).

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich („regulamin pracowniczy”) określone w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 83a oraz załącznik XII do niego,

(3) Rada jest zdania, że – w celu zapewnienia równowagi aktuarialnej systemu emerytalno-rentowego urzędników i innych pracowników Unii, uwzględniając oszacowania aktuarialne odnoszące się do lat 2011 i 2012 – należy dostosować wysokość składki tak, by wynosiła ona 10,6 % wynagrodzenia podstawowego.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

(4) Wysokość tego dostosowania może jednak ulec zmianie w świetle niedawnych i przyszłych wyroków w sprawie dostosowania wysokości wynagrodzeń i emerytur za lata 2011 i 2012 oraz w sprawie dostosowania wysokości stawek na system emerytalno-rentowy za rok 2011. Wykonanie tych wyroków może mieć wpływ na obliczenia wysokości składki za lata 2012 i 2013, w związku z czym Rada może być zmuszona zrewidować wspomnianą wysokość składki z mocą wsteczną. W stosownym przypadku może to prowadzić do zwrotu sum nadpłaconych pracownikom,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 13 załącznika XII do regulaminu pracowniczego Eurostat przedstawił sprawozdanie w sprawie aktuarialnego oszacowania systemu emerytalno-rentowego na 2012 r., w którym zaktualizowane zostały parametry określone w tym załączniku. Z oszacowania wynika, że wysokość składki niezbędna dla utrzymania równowagi aktuarialnej systemu emerytalno-rentowego wynosiłaby 9,9 % wynagrodzenia podstawowego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2012 r. wysokość składki, o której mowa w art. 83 ust. 2 regulaminu pracowniczego, wynosi 10,6 %.

(2) Zgodnie z art. 2 ust. 1 załącznika XII do regulaminu pracowniczego dostosowanie nie może prowadzić do

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
R. ŠADŽIUS
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 1332/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącą środków ograniczających wobec Syrii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 grudnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/760/WPZiB ⁽²⁾ zmieniającą decyzję 2013/255/WPZiB.
- (2) Należy udzielić odstępstwa od zakazu finansowania i pomocy finansowej związanej z niektórymi towarami i technologią w odniesieniu do działalności prowadzonej przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) zgodnie z pkt 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) 2118(2013).
- (3) Aby ułatwić bezpieczny zwrot do prawowitych właścicieli ich dóbr, stanowiących dziedzictwo kulturowe Syrii, które zostały nielegalnie wywiezione z tego kraju, należy przewidzieć dodatkowe środki ograniczające w celu zakazu przywozu, wywozu lub przenoszenia takich dóbr
- (4) Odstępstwo od zamrożenia środków finansowych lub zasobów gospodarczych potrzebnych na pomoc humanitarną powinno być przyznane wyłącznie w sytuacji, gdy te środki finansowe lub zasoby gospodarcze są udostępniane ONZ w celu udzielenia takiej pomocy zgodnie z Planem pomocy humanitarnej dla Syrii (SHARP). Rozpatrując wnioski o zezwolenie, właściwe władze powinny mieć na względzie zasady humanitarne: humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności działań, określone w Konsensusie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej.
- (5) Należy również przewidzieć dodatkowe odstępstwo od zamrożenia aktywów oraz zakazu udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, aby umożliwić przekazywanie przez osobę lub podmiot nieobjęty wskazaniem osobie lub podmiotowi nieobjętym wskazaniem, przez wyznaczony podmiot, w związku z konkretną umową handlową w celu dostar-

czania zapasów leków, żywności, udzielania schronienia, zapewnienia systemu sanitarnego lub higieny do użytku ludności cywilnej.

- (6) Wyżej wymienione środki wchodzą w zakres Traktatu, zatem do ich wdrożenia niezbędne są działania na szczeblu unijnym, mające w szczególności zagwarantować jednolite stosowanie tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 36/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III mogą, na warunkach, które uznają za stosowne, zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz sprzętu, towarów lub technologii wymienionych w załączniku IA realizowane zgodnie z ust. 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2118(2013) oraz odnośnymi decyzjami Rady Wykonawczej Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW), zgodnie z celem Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (konwencja o zakazie broni chemicznej) oraz po konsultacji z OPCW”.

- 2) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) i b) właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III mogą, na warunkach, które uznają za stosowne, zezwolić na udzielanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej związanych ze sprzętem, towarami lub technologiami wymienionymi w załączniku IA, gdy taka pomoc techniczna, usługi pośrednictwa, finansowanie lub pomoc finansowa przewidziane są w celu sprzedaży, dostawy, przekazania lub wywozu sprzętu, towarów lub technologii realizowanych zgodnie z ust. 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2118(2013) oraz odnośnymi decyzjami OPCW, zgodnie z celem konwencji o zakazie broni chemicznej oraz po konsultacji z OPCW”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/760/WPZiB z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (zob. s. 50 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1).

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3b

Artykuł 3a nie ma zastosowania do udzielania finansowania lub pomocy finansowej, w tym pochodnych instrumentów finansowych, a także ubezpieczenia i reasekuracji i usług pośrednictwa dotyczących ubezpieczenia i reasekuracji w odniesieniu do wszelkiego przywozu lub transportu towarów i technologii wymienionych we Wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej, jeżeli pochodzą one z Syrii lub są wywożone z Syrii do jakiegokolwiek innego państwa, realizowanych zgodnie z ust. 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2118(2013) oraz odnośnymi decyzjami Rady Wykonawczej OPCW, zgodnie z celem konwencji o zakazie broni chemicznej”.

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11c

1. Zakazuje się przywozu, wywozu, przenoszenia lub świadczenia usług pośrednictwa związanych z przywozem, wywozem lub przenoszeniem dóbr kultury Syrii oraz innych przedmiotów o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym, religijnym lub o wyjątkowym znaczeniu naukowym, w tym przedmiotów wymienionych w załączniku XI, gdy istnieją uzasadnione podstawy, aby podejrzewać, że dobra te zostały wywiezione z Syrii bez zgody ich prawowitych właścicieli lub zostały wywiezione z naruszeniem prawa syryjskiego lub międzynarodowego, w szczególności, jeśli dobra te stanowią integralną część zbiorów publicznych wymienionych w inwentarzach zbiorów konserwatorskich syryjskich muzeów, archiwów lub bibliotek albo inwentarzy syryjskich instytucji religijnych.

2. Zakaz sformułowany w ust. 1 nie ma zastosowania, jeśli wykazano, że:

- a) dobra te zostały wywiezione z Syrii przed dniem 9 maja 2011 r.; lub
- b) dobra te są bezpiecznie zwracane do ich prawowitych właścicieli w Syrii”.

5) w art. 16 akapit pierwszy lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) niezbędne do celów humanitarnych, takich jak dostarczenie lub ułatwienie dostarczenia pomocy, w tym zapasów leków, żywności, pracowników pomocy humanitarnej i pokrewnej pomocy, oraz pod warunkiem że w przypadku odblokowania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych są one udostępnione ONZ w celu dostarczenia lub ułatwienia dostarczenia pomocy w Syrii zgodnie z Planem pomocy humanitarnej dla Syrii (SHARP);”;

6) w art. 16 akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:

„h) niezbędne do ewakuacji z Syrii”.

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

1. Zmiany w art. 16 lit. f) akapit pierwszy przewidziane w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1332/2013⁽¹⁾ nie wpływają na zezwolenia przyznane na podstawie art. 16 lit. f) akapit pierwszy przed 15 grudnia 2013 r.

2. Wnioski o zezwolenia na podstawie art. 16 lit. f) akapit pierwszy przedłożone przed 15 grudnia 2013 r. uznaje się za wycofane, chyba że dana osoba, podmiot lub organ potwierdzi, że zamierza podtrzymać wniosek po tej dacie.

(1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1332/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 3).”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21c

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku III mogą, na warunkach, jakie uznają za stosowne, zezwolić na:

- a) przekazywanie przez Commercial Bank of Syria lub za jego pośrednictwem środków finansowych lub zasobów gospodarczych otrzymanych spoza terytorium Unii i zamrożonych po dniu jego wskazania, w przypadku gdy przekazywanie to związane jest z należną płatnością w związku z konkretną umową handlową w celu dostarczenia zapasów leków, żywności, udzielania schronienia, zapewnienia systemu sanitarnego lub higieny do użytku ludności cywilnej; lub
- b) przekazywanie Commercial Bank of Syria lub za jego pośrednictwem środków finansowych lub zasobów gospodarczych spoza terytorium Unii, w przypadku gdy przekazywanie to związane jest z należną płatnością w związku z konkretną umową handlową w celu dostarczenia zapasów leków, żywności, udzielania schronienia, zapewnienia systemu sanitarnego lub higieny do użytku ludności cywilnej;

pod warunkiem że właściwy organ odnośnego państwa członkowskiego ustali w każdym indywidualnym przypadku, że płatność ta nie będzie bezpośrednio lub pośrednio odbierana przez osobę lub podmiot wymieniony w załączniku II lub IIa i że przekazywanie to nie jest z innych względów zakazane niniejszym rozporządzeniem.

2. Zainteresowane państwa członkowskie informują inne państwa członkowskie oraz Komisję, w ciągu czterech tygodni, o każdym zezwoleniu udzielonym na mocy niniejszego artykułu”;

9) załącznik do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik XI.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
V. MAZURONIS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XI

Wykaz kategorii przedmiotów, o których mowa w art. 11c

Dawny kod CN	Opis produktu
9705 00 00	1. Przedmioty archeologiczne mające więcej niż 100 lat, które pochodzą z:
9706 00 00	— wykopalisk i odkryć lądowych lub podwodnych
	— stanowisk archeologicznych
	— zbiorów archeologicznych
9705 00 00	2. Elementy stanowiące integralną część pomników artystycznych, historycznych lub religijnych,
9706 00 00	które zostały rozebrane na części, mające więcej niż 100 lat
9701	3. Obrazy i malarstwo, inne niż zawarte w kategorii 4 lub 5, wykonane w całości ręcznie przy użyciu dowolnych materiałów i technik ⁽¹⁾
9701	4. Akwarele, gwasze i pastele wykonane w całości ręcznie przy użyciu dowolnych materiałów ⁽¹⁾
6914	5. Mozaiki wykonane w całości ręcznie przy użyciu dowolnych materiałów, inne niż te, które
9701	zalicza się do kategorii 1 lub 2, i rysunki wykonane w całości ręcznie przy użyciu dowolnych materiałów ⁽¹⁾
Rozdział 49	6. Oryginalne ryciny, druki, serigrafie i litografie oraz ich odpowiednie matryce oraz oryginalne
9702 00 00	plakaty ⁽¹⁾
8442 50 80	
9703 00 00	7. Oryginalne rzeźby lub posągi oraz kopie stworzone według tego samego procesu co oryginał ⁽¹⁾ , z wyłączeniem tych zaliczonych do kategorii 1
3704	8. Fotografie, filmy oraz ich negatywy ⁽¹⁾
3705	
3706	
4911 91 00	
9702 00 00	9. Inkunabuły i manuskrypty, łącznie z mapami i partyturami muzycznymi, pojedynczo lub
9706 00 00	w zbiorach ⁽¹⁾
4901 10 00	
4901 99 00	
4904 00 00	
4905 91 00	
4905 99 00	
4906 00 00	
9705 00 00	10. Książki mające więcej niż 100 lat, pojedynczo lub w zbiorach
9706 00 00	
9706 00 00	11. Mapy drukowane mające więcej niż 200 lat
3704	12. Archiwa, oraz wszelkie ich elementy, dowolnego rodzaju lub w formie dowolnego środka,
3705	mające więcej niż 50 lat
3706	
4901	
4906	
9705 00 00	
9706 00 00	

Dawny kod CN	Opis produktu
9705 00 00	13 a) Zbiory (?), oraz okazy ze zbiorów zoologicznych, botanicznych, mineralogicznych lub anatomicznych;
9705 00 00	b) Zbiory (?) o znaczeniu historycznym, paleontologicznym, etnograficznym lub numizmatycznym
9705 00 00 Działy 86–89	14. Środki transportu mające więcej niż 75 lat
	15. Wszelkie pozostałe antyki niezawarte w kategoriach 1–14
	a) mające 50-100 lat:
Rozdział 95	— zabawki, gry
7013	— wyroby ze szkła
7114	— wyroby jubilerskie ze złota lub srebra
Rozdział 94	— meble
Rozdział 90	— przyrządy optyczne, fotograficzne lub kinematograficzne
Rozdział 92	— instrumenty muzyczne
Rozdział 91	— zegary i zegarki oraz ich części
Rozdział 44	— wyroby z drewna
Rozdział 69	— wyroby ceramiczne
5805 00 00	— tkaniny dekoracyjne
Rozdział 57	— dywany
4814	— tapety ścienne
Rozdział 93	— broń
9706 00 00	b) więcej niż 100 lat

(¹) Które mają więcej niż 50 lat i nie należą do ich twórców.

(²) Zdefiniowane przez Sąd w wyroku w sprawie 252/84 „Przedmiotami kolekcjonerskimi w znaczeniu pozycji 97.05 Wspólnej Taryfy Celnej są takie przedmioty, które posiadają wymagane cechy, aby włączyć je do kolekcji, to znaczy przedmioty, które są stosunkowo rzadkie, nie są normalnie wykorzystywane do celów oryginalnych, są przedmiotem specjalnych transakcji poza normalnym obrotem przedmiotami o podobnej użyteczności oraz posiadają wysoką wartość.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1333/2013

z dnia 13 grudnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1709/2003, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 972/2006, (WE) nr 341/2007, (WE) nr 1454/2007, (WE) nr 826/2008, (WE) nr 1296/2008, (WE) nr 1130/2009, (UE) nr 1272/2009 oraz (UE) nr 479/2010 w odniesieniu do obowiązków przekazywania informacji w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 192 ust. 2 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽²⁾ ustanowiono wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez państwa członkowskie. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję oraz zatwierdzanie praw dostępu dla organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. W rozporządzeniu (WE) nr 792/2009 określono również wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych, dzięki którym systemy te zapewniają autentyczność, integralność i trwałą czytelność przesyłanych dokumentów oraz ochronę danych osobowych. Obowiązek stosowania tych systemów musi być przewidziany w każdym rozporządzeniu ustanawiającym szczegółowe zobowiązanie sprawozdawcze.
- (2) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w relacjach z organami zaangażowanymi w realizację wspólnej polityki rolnej.
- (3) Za pośrednictwem tego systemu można wypełniać kilka zobowiązań w zakresie przekazywania informacji oraz zobowiązań sprawozdawczych, a w szczególności zobowiązania przewidziane w rozporządzeniach Komisji (WE)

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

nr 1709/2003 ⁽³⁾, (WE) nr 1345/2005 ⁽⁴⁾, (WE) nr 972/2006 ⁽⁵⁾, (WE) nr 341/2007 ⁽⁶⁾, (WE) nr 1454/2007 ⁽⁷⁾, (WE) nr 826/2008 ⁽⁸⁾, (WE) nr 1296/2008 ⁽⁹⁾, (WE) nr 1130/2009 ⁽¹⁰⁾, (UE) nr 1272/2009 ⁽¹¹⁾ i (UE) nr 479/2010 ⁽¹²⁾.

- (4) Z myślą o skutecznej administracji oraz w świetle dotychczasowych doświadczeń należy uprościć lub doprecyzować procedurę przekazywania niektórych informacji i powiadomień.
- (5) W celu poprawy monitorowania sytuacji rynkowej w sektorze oliwy z oliwek i z uwagi na doświadczenie zdobyte w tej dziedzinie należy doprecyzować pewne obowiązki państw członkowskich w zakresie przekazywania informacji, wymienione w części A załącznika III

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1709/2003 z dnia 26 września 2003 r. w sprawie deklaracji w zakresie zbiorów i zapasów ryżu (Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 92).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1345/2005 z dnia 16 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz w sektorze oliwy z oliwek (Dz.U. L 212 z 17.8.2005, s. 13).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 972/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady mające zastosowanie do przywozu ryżu Basmati oraz przejściowego systemu kontroli w celu określenia jego pochodzenia (Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 53).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiające wspólne zasady określania procedury przetargowej w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na niektóre produkty rolne (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1296/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1130/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykrzystania i przeznaczenia produktów objętych interwencją (Dz.U. L 310 z 25.11.2009, s. 5).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 479/2010 z dnia 1 czerwca 2010 r. ustanawiające zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do przekazywanych Komisji informacji dotyczących sektora mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 135 z 2.6.2010, s. 26).

do rozporządzenia (WE) nr 826/2008. W związku z tym zwiększona zostaje częstotliwość informowania o szacowanej wielkości produkcji i konsumpcji oliwy z oliwek, jak również o zapasach zgromadzonych na koniec roku, ale obowiązek przekazywania tych informacji ograniczony zostaje do państw członkowskich produkujących oliwę z oliwek. Zmiana powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r., ponieważ jest to przewidywana data wprowadzenia nowej wspólnej organizacji rynków.

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia: (WE) nr 1709/2003, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 972/2006, (WE) nr 341/2007, (WE) nr 1454/2007, (WE) nr 826/2008, (WE) nr 1296/2008, (WE) nr 1130/2009, (UE) nr 1272/2009 oraz (UE) nr 479/2010.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1709/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie, w których działają producenci ryżu lub łuszcarnie ryżu, przekazują Komisji:

- a) do dnia 15 listopada informacje wskazane w załącznikach I i II, wynikające z zestawienia danych zawartych w deklaracjach określonych w art. 1 lit. a) i art. 2;
- b) do dnia 15 grudnia informacje wskazane w załączniku III, wynikające z zestawienia danych zawartych w deklaracji zbiorów określonej w art. 1 lit. b) oraz szacunkową prognozę zbioru plonów przypadającego na całe ziarno.

W przesłanych danych można dokonywać zmian najpóźniej do dnia 15 stycznia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 4, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

- 2) w załącznikach I, II i III w formule wprowadzającej skreśla się słowa „na następujący adres poczty elektronicznej, zgodnie z przepisami art. 3 ust. 2: AGRI-C2-RICE-STOCKS@CEC.EU.INT”.

Artykuł 2

Art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1345/2005 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 3

Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 972/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Państwa członkowskie informują Komisję:

- a) najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych po odmowie wydania pozwolenia na przywóz ryżu Basmati – o ilościach, o które wystąpiono we wnioskach, z podaniem daty i powodu odmowy, kodu CN, kraju pochodzenia, organu wydającego pozwolenia i numeru certyfikatu autentyczności, a także nazwiska i adresu wnioskodawcy;
- b) najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych po wydaniu pozwoleń na przywóz ryżu Basmati – o ilościach, o które wystąpiono we wnioskach, z podaniem daty, kodu CN, kraju pochodzenia, organu wydającego pozwolenia i numeru certyfikatu autentyczności, a także nazwiska i adresu wnioskodawcy;
- c) w przypadku unieważnienia pozwolenia najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych po unieważnieniu – o ilościach, dla których pozwolenia unieważniono, jak również nazwiska i adresy posiadaczy unieważnionych pozwoleń;
- d) ostatniego dnia roboczego każdego miesiąca po upływie miesiąca, w którym nastąpiło dopuszczenie do swobodnego obrotu – o ilościach rzeczywiście dopuszczonych do swobodnego obrotu z podaniem kodu CN, kraju pochodzenia, organu wydającego pozwolenia i numeru certyfikatu autentyczności.

Informacje te są przesyłane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 4

W art. 12 rozporządzenia (WE) nr 341/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Powiadamianie i informowanie Komisji”;

- 2) w ust. 2 skreśla się ostatnie zdanie;

- 3) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Informacje i powiadomienia przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”.

Artykuł 5

W art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1454/2007 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Informacje, o których mowa w ust. 3, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”

Artykuł 6

W rozporządzeniu (WE) nr 826/2008 wprowadza się następującą zmianę:

1) art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, przesyłane są zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009.”;

2) w części A załącznika III wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. b) skreśla się akapit drugi;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) od października do maja każdego roku gospodarczego, najpóźniej 15. dnia każdego miesiąca, państwa członkowskie będące producentami przekazują Komisji:

(i) miesięczne oszacowania ilości oliwy z oliwek wyprodukowanej od początku roku gospodarczego do poprzedniego miesiąca włącznie;

(ii) oszacowanie całkowitej produkcji i krajowego spożycia oliwy z oliwek za cały rok gospodarczy oraz oszacowanie zapasów zgromadzonych na koniec roku.”.

Artykuł 7

W rozporządzeniu (WE) nr 1296/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale IV dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Informacje, o których mowa w art. 3, 14 oraz 16, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”;

2) w załączniku I skreśla się słowa „(formularz należy przesłać na następujący adres: agri-cl@ec.europa.eu)”.

Artykuł 8

W art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1130/2009 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Informacje i powiadomienia, o których mowa w art. 2 i 7 oraz w niniejszym artykule, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”

Artykuł 9

Art. 58 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58**Metoda stosowana przy wypełnianiu obowiązków powiadamiania**

1. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem art. 16 ust. 7, art. 18, 45, art. 56 ust. 3 i art. 56 ust. 4, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

2. Powiadomienia, o których mowa w art. 16 ust. 7, art. 18, 45, art. 56 ust. 3 i art. 56 ust. 4, przekazywane są drogą elektroniczną na formularzu udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję. Forma i treść przekazywanych informacji ustalana jest na podstawie wzorów lub metod udostępnionych właściwym organom przez Komisję. Zmian w wymienionych wzorach i metodach oraz ich aktualizacji dokonuje się po poinformowaniu komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz – stosownie do sytuacji – odpowiednich właściwych organów. Odpowiedzialność za powiadamianie ponoszą właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie.

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”

Artykuł 10

W rozporządzeniu (UE) nr 479/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 skreśla się ust. 3;

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Informacje, o których mowa w art. 1, 3, 5 oraz 7, przekazywane są zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

2. Państwa członkowskie składają informacje, o których mowa w art. 2, 4 i 6, drogą elektroniczną z zastosowaniem metod udostępnionych im przez Komisję. Forma i treść przekazywanych informacji ustalana jest na podstawie wzorów lub metod udostępnionych właściwym organom przez Komisję. Zmian w wymienionych wzorach i metodach oraz ich aktualizacji dokonuje się po poinformowaniu komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz – stosownie do sytuacji – odpowiednich właściwych organów.

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.”

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2014 r.

Art. 3 stosuje się jednak od dnia 1 września 2014 r., art. 6 ust. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r., a art. 9 stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1334/2013

z dnia 13 grudnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1290/2008 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia oraz w odniesieniu do zalecanej dawki preparatu *Lactobacillus rhamnosus* (CNCM-I-3698) i *Lactobacillus farciminis* (CNCM-I-3699)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przedsiębiorstwo Danisco France SAS złożyło wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, w którym to wniosku zaproponowało zmianę nazwy posiadacza zezwolenia w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1290/2008 ⁽²⁾.
- (2) Wnioskodawca twierdzi, że przeniósł zezwolenie na wprowadzanie do obrotu *Lactobacillus rhamnosus* (CNCM-I-3698) i *Lactobacillus farciminis* (CNCM-I-3699) na przedsiębiorstwo Danisco (UK) Ltd, które obecnie posiada prawo do obrotu tym dodatkiem.
- (3) Celem wniosku jest również umożliwienie wprowadzania do obrotu dodatku paszowego o stężeniu pięciokrotnie wyższym niż stężenie minimalne. Aby zapewnić przestrzeganie zawartości minimalnej i maksymalnej, które określono w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1290/2008, należy zmienić zalecaną dawkę na kilogram mieszanki paszowej pełnoporcjowej.
- (4) Proponowana zmiana posiadacza zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny dodatku. Przedmiotowy

dodatek został dopuszczony na podstawie opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności ⁽³⁾. Późniejszy wniosek dotyczący zmiany zalecanej dawki jest zgodny z tą samą opinią i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.

- (5) W celu dostosowania do obecnych praktyk nazwę handlową w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2008 należy skreślić.
- (6) Aby umożliwić przedsiębiorstwu Danisco (UK) Ltd korzystanie z praw do obrotu, niezbędna jest zmiana warunków zezwolenia.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1290/2008.
- (8) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do rozporządzenia (WE) nr 1290/2008, należy przewidzieć okres przejściowy w celu wykorzystania istniejących zapasów.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 1290/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wyraz „(Sorbiflore)” w tytule;

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1290/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Lactobacillus rhamnosus* (CNCM-I-3698) i *Lactobacillus farciminis* (CNCM-I-3699) (Sorbiflore) jako dodatku paszowego (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 20).

⁽³⁾ Opinia Panelu Naukowego ds. Dodatków oraz Środków lub Substancji Wykorzystywanych w Paszach (FEEDAP) wydana na wniosek Komisji Europejskiej i dotycząca bezpieczeństwa i skuteczności produktu Sorbiflore, preparatu *Lactobacillus rhamnosus* i *Lactobacillus farciminis*, jako dodatku paszowego dla prosiąt. Dziennik EFSA (2008) 771, 1–13.

- 2) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:
- a) w kolumnie drugiej wyrazy „Danisco France SAS” zastępuje się wyrazami „Danisco (UK) Ltd”;
 - b) w kolumnie trzeciej skreśla się wyraz „(Sorbiflore)”;
 - c) w kolumnie dziewiątej pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zalecana dawka na 1 kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej: 5×10^8 FU”.

Artykuł 2

Środki przejściowe

Istniejące zapasy, które zostały wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 3 stycznia 2014 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 3 stycznia 2014 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane do dnia 3 lipca 2014 r.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1335/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 29/2012 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek**

KOMISJA EUROPEJSKA,

optymalnych warunkach przechowywania, należy zatem jednoznacznie określić na etykiecie szczegółowe warunki przechowywania.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 113 ust. 1 lit. a) i jego art. 121 akapit pierwszy lit. a) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 29/2012 ⁽²⁾ ustanawia szczegółowe normy handlowe w odniesieniu do handlu detalicznego oliwą z oliwek oraz oliwą z wycłoczn oliwek.

(2) Producentom, handlowcom i konsumentom należy zapewnić normy handlowe odnoszące się do oliwy z oliwek gwarantujące jakość produktów i umożliwiające skuteczne zwalczanie oszustw. W tym celu należy opracować przepisy szczególne uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 ⁽³⁾ oraz poprawić skuteczność kontroli przestrzegania norm handlowych.

(3) Liczne badania naukowe wykazały niekorzystny wpływ światła i ciepła na jakość oliwy z oliwek. Aby umożliwić konsumentowi dostęp do odpowiedniej informacji o

(4) Aby pomóc konsumentowi w wyborze produktu, konieczna jest dobra czytelność oznaczeń obowiązkowych, które mają znajdować się na etykiecie. Należy zatem ustanowić zasady dotyczące czytelności oraz koncentracji obowiązkowych informacji w głównym polu widzenia.

(5) Aby umożliwić konsumentowi upewnienie się co do świeżości produktu, należy przewidzieć możliwość umieszczania na etykiecie nieobowiązkowej wzmianki o roku zbiorów wyłącznie w przypadkach, gdy 100 % zawartości pojemnika pochodzi z danego roku zbiorów.

(6) W celu uproszczenia należy znieść obowiązek wskazywania na etykiecie środków spożywczych konserwowanych wyłącznie w oliwie z oliwek odsetka dodanej oliwy w odniesieniu do całkowitej masy netto środka spożywczego.

(7) Aby zapewnić spójność pomiędzy rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2568/91 ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 29/2012, w szczególności w odniesieniu do marginesu tolerancji w zakresie wyników kontroli, konieczne jest odpowiednie dostosowanie wymienionego rozporządzenia wykonawczego.

(8) Państwa członkowskie powinny przeprowadzać kontrole w celu sprawdzenia prawdziwości oznaczeń umieszczonych na etykietach i przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia. W tym celu należy zintensyfikować i ujednoczyć zarówno kontrole zgodności nazwy handlowej produktu z zawartością pojemnika w oparciu o analizę ryzyka, jak również kary. Tego rodzaju podejście powinno jednocześnie umożliwić zwalczanie oszustw poprzez wprowadzenie we wszystkich państwach członkowskich minimalnych wymogów kontroli oraz normalizacji sprawozdań, które przedkłada się Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 29/2012 z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wycłoczn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy (Dz.U. L 248 z 5.9.1991, s. 1).

- (9) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar na poziomie krajowym. Kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (10) Dla produktów wyprodukowanych i oznakowanych w Unii lub przywiezionych do Unii przed rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia, ale zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 29/2012, należy ustanowić okres przejściowy, aby umożliwić podmiotom gospodarczym wykorzystanie istniejących zapasów opakowań oraz sprzedaż już zapakowanych produktów.
- (11) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w relacjach z organami zaangażowanymi w realizację wspólnej polityki rolnej. Uznaje się, że system ten pozwala wypełnić obowiązki w zakresie przekazywania informacji dotyczących rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 29/2012 zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 29/2012.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 29/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuły 4a i 4b w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Na opakowaniach lub etykietach na opakowaniach oliwy, o której mowa w art. 1 ust. 1, muszą znajdować się informacje o szczególnych warunkach przechowywania oliwy w ciemnym i chłodnym miejscu.;

Artykuł 4b

Oznaczenia obowiązkowe, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy oraz, w stosownych przypadkach, w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy, grupuje się w głównym polu widzenia, zdefiniowanym w art. 2 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 (*), czyli na jednej etykiecie lub kilku etykietach umieszczonych na tym samym pojemniku lub też bezpośrednio na samym pojem-

niku. Wszystkie wspomniane oznaczenia obowiązkowe muszą być widoczne w całości i stanowić część jednorodnego zapisu tekstu.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18).;

- 2) w art. 5 akapit pierwszy dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) oznaczenie roku zbioru w odniesieniu do oliwy, o której mowa w pkt 1 lit. a) i b) załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, może pojawić się tylko, jeżeli 100 % zawartości pojemnika pochodzi z tego zbioru.”;

- 3) art. 6 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Z wyjątkiem produktów spożywczych w postaci stałej konserwowanych wyłącznie w oliwie z oliwek, w szczególności produktów, o których mowa w rozporządzeniach Rady (EWG) nr 1536/92 (*) oraz (EWG) nr 2136/89 (**), jeżeli na etykiecie w innym miejscu niż w wykazie składników zaznaczona jest obecność w środku spożywczym oliw, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, innych niż określone w ust. 1 niniejszego artykułu, przy użyciu wyrazów, obrazków lub grafiki, bezpośrednio po opisie handlowym środka spożywczego podawana jest zawartość procentowa dodanej oliwy z oliwek, o której mowa w art. 1 ust. 1, w stosunku do całkowitej wagi netto środka spożywczego.

(*) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1536/92 z dnia 9 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanego tuńczyka i bonito (Dz.U. L 163 z 17.6.1992, s. 1).

(**) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2136/89 z dnia 21 czerwca 1989 r. ustanawiające wspólne normy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i opisy handlowe w odniesieniu do konserwowanych sardynek i produktów pokrewnych sardynce (Dz.U. L 212 z 22.7.1989, s. 79).;

- 4) w art. 7 skreśla się akapit drugi;

- 5) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Każde państwo członkowskie weryfikuje prawdziwość oznaczeń na etykietach, w szczególności zgodność nazwy handlowej produktu z zawartością pojemnika, w oparciu o analizę ryzyka, o której mowa w art. 2a rozporządzenia (EWG) nr 2568/91. W razie wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości oraz w przypadkach, gdy producent, pakujący lub sprzedawca wskazany na etykiecie znajduje się w innym państwie członkowskim, organ kontrolny zainteresowanego państwa członkowskiego występuje o weryfikację zgodnie z art. 8 ust. 2.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

6) art. 9 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla kar przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 oraz w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2568/91, w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przewidują zastosowanie na poziomie krajowym skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji, nie później niż dnia 31 maja każdego roku, sprawozdanie zawierające następujące informacje za poprzedni rok:

- a) wnioski o weryfikację, otrzymane zgodnie z art. 8 ust. 2;
- b) podjęte weryfikacje oraz wciąż będące w toku weryfikacje podjęte w poprzednich latach gospodarczych;
- c) weryfikacje podjęte zgodnie z art. 8a, przedstawione zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku XXI do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91;
- d) działania podjęte w wyniku przeprowadzonych weryfikacji i zastosowane kary.

Sprawozdanie przedstawia te informacje według roku kalendarzowego, kiedy weryfikacja została podjęta, i według kategorii naruszenia. W stosownych przypadkach określa ono wszystkie napotkane specyficzne trudności oraz proponowane ulepszenia odnośnie do kontroli.”;

8) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, składane są zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).”.

Artykuł 2

Produkty zgodne z przepisami rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 29/2012, które zostały wyprodukowane i oznakowane w Unii lub przywiezione do Unii i dopuszczone do swobodnego obrotu przed dniem 13 grudnia 2014 r., mogą być wprowadzane do obrotu do chwili wykorzystania wszystkich zapasów.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 grudnia 2014 r. Niemniej art. 1 pkt 7 niniejszego rozporządzenia w części odnoszącej się do art. 10 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 29/2012 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1336/2013

z dnia 13 grudnia 2013 r.

**zmieniające dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/17/WE, 2004/18/WE i 2009/81/WE
w odniesieniu do progów obowiązujących w zakresie procedur udzielania zamówień**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

odpowiadały wartościom w euro progów ustalonych w Porozumieniu, zaokrąglonym w dół do pełnego tysiąca.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 69,

- (3) W celu zapewnienia spójności należy dostosować również te progi wymienione w dyrektywach 2004/17/WE i 2004/18/WE, które dotyczą zamówień nieobjętych Porozumieniem. Równocześnie progi określone w dyrektywie 2009/81/WE należy dostosować do skorygowanych progów określonych w art. 16 dyrektywy 2004/17/WE.

uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽²⁾, w szczególności jej art. 78,

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2004/17/WE, 2004/18/WE i 2009/81/WE.

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE⁽³⁾, w szczególności jej art. 68,

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje:

W dyrektywie 2004/17/WE wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Decyzją 94/800/WE⁽⁴⁾ Rada zatwierdziła Porozumienie w sprawie zamówień publicznych (zwane dalej „Porozumieniem”). Porozumienie powinno być stosowane do każdego zamówienia o wartości równej lub przekraczającej kwoty (zwane dalej „progami”) wyznaczone w Porozumieniu i wyrażone w specjalnych prawach ciągnięcia.
- (2) Celem dyrektyw 2004/17/WE i 2004/18/WE jest między innymi umożliwienie podmiotom i instytucjom zamawiającym, które stosują te dyrektywy, przestrzegania równocześnie zobowiązań wynikających z Porozumienia. Aby osiągnąć ten cel, progi określone w dyrektywach dla zamówień publicznych, które podlegają również Porozumieniu, powinny zostać dostosowane tak, aby

- 1) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w lit. a) kwotę „400 000 EUR” zastępuje się kwotą „414 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwotę „5 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 186 000 EUR”;
- 2) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

(2) Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

(3) Dz.U. L 216 z 20.8.2009, s. 76.

(4) Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

a) w ust. 1 kwotę „400 000 EUR” zastępuje się kwotą „414 000 EUR”;

b) w ust. 2 kwotę „400 000 EUR” zastępuje się kwotą „414 000 EUR”.

Artykuł 2

W dyrektywie 2004/18/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwotę „130 000 EUR” zastępuje się kwotą „134 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwotę „200 000 EUR” zastępuje się kwotą „207 000 EUR”;
 - c) w lit. c) kwotę „5 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 186 000 EUR”;
- 2) w art. 8 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w lit. a) kwotę „5 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 186 000 EUR”;
 - b) w lit. b) kwotę „200 000 EUR” zastępuje się kwotą „207 000 EUR”;
- 3) w art. 56 kwotę „5 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 186 000 EUR”;
- 4) w art. 63 ust. 1 akapit pierwszy kwotę „5 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 186 000 EUR”;

5) w art. 67 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „130 000 EUR” zastępuje się kwotą „134 000 EUR”;
- b) w lit. b) kwotę „200 000 EUR” zastępuje się kwotą „207 000 EUR”;
- c) w lit. c) kwotę „200 000 EUR” zastępuje się kwotą „207 000 EUR”.

Artykuł 3

W art. 8 dyrektywy 2009/81/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w lit. a) kwotę „400 000 EUR” zastępuje się kwotą „414 000 EUR”;
- 2) w lit. b) kwotę „5 000 000 EUR” zastępuje się kwotą „5 186 000 EUR”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1337/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 ustanowiono obowiązek wskazania kraju lub miejsca pochodzenia na etykiecie mięsa objętego kodami Nomenklatury scalonej wymienionymi w załączniku XI do wymienionego rozporządzenia, tzn. świeżego schłodzonego lub zamrożonego mięsa ze świń, z owiec lub kóz i drobiu.
- (2) Należy odpowiednio wyważyć potrzeby konsumentów, którzy chcą mieć dostęp do informacji, i dodatkowe koszty dla podmiotów gospodarczych oraz władz krajowych, ostatecznie wpływające na końcową cenę produktu. Komisja zleciła przeprowadzenie oceny skutków oraz badania, w których przeanalizowano kilka wariantów wskazania kraju lub miejsca pochodzenia w przypadku najbardziej istotnych etapów życia zwierząt. Wyniki wskazują, że konsumenci wymagają przede wszystkim informacji na temat miejsca, w którym odbywał się chów zwierzęcia. Jednocześnie obowiązkowe informowanie o miejscu urodzenia zwierzęcia wymagałoby opracowania nowych systemów identyfikowalności na poziomie gospodarstw, co łączyłoby się z pewnymi kosztami, natomiast podawanie na etykiecie miejsca uboju jest możliwe po niewygórowanych kosztach i stanowi cenną informację dla konsumenta. Jeśli chodzi o geograficzny poziom odniesienia, istnieją dowody na to, że najistotniejszą informacją dla konsumentów jest wskazanie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.
- (3) W rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 pojęcie „kraju pochodzenia” żywności jest określone zgodnie z art. 23–26 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽²⁾.

W przypadku produktów zwierzęcych pojęcie to odnosi się do kraju, w którym dany produkt został całkowicie uzyskany, co zastosowane do mięsa oznacza kraj, w którym zwierzę urodziło się, było chowane i zostało poddane ubojowi. W przypadku gdy w produkcję danego produktu żywnościowego zaangażowanych było kilka krajów, pojęcie to odnosi się do kraju, w którym produkt został poddany ostatniej istotnej, ekonomicznie uzasadnionej obróbce lub przetworzeniu. Jednak w wyniku zastosowania powyższego do sytuacji, w których mięso pochodzi od zwierząt, które urodziły się, były chowane i zostały poddane ubojowi w różnych krajach, konsumenci nie otrzymaliby wystarczających informacji o pochodzeniu tego mięsa. W związku z tym we wszystkich tych sytuacjach konieczne jest wskazanie na etykiecie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzę było chowane przez okres stanowiący znaczną część normalnego cyklu chowu dla każdego gatunku, jak również państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zostało ono poddane ubojowi. Pojęcie „pochodzenie” powinno być zarezerwowane dla mięsa uzyskanego od zwierząt, które urodziły się, były chowane i zostały poddane ubojowi, a zatem zostały całkowicie uzyskane, w jednym państwie członkowskim lub w jednym państwie trzecim.

- (4) W przypadkach, w których zwierzę było chowane w kilku państwach członkowskich lub państwach trzecich i wymóg dotyczący okresu chowu nie może być spełniony, konieczne jest odpowiednie wskazanie miejsca chowu, aby lepiej zaspokoić potrzeby konsumentów i uniknąć niepotrzebnej komplikacji treści etykiety.
- (5) Ponadto należy określić zasady dotyczące opakowań zawierających kawałki mięsa tego samego lub różnych gatunków uzyskane ze zwierząt chowanych i poddanych ubojowi w różnych państwach członkowskich lub państwach trzecich.
- (6) Taki system etykietowania wymaga identyfikowalności na wszystkich etapach produkcji i dystrybucji mięsa, od uboju do pakowania, aby zapewnić powiązanie między etykietowanym mięsem a zwierzęciem lub grupą zwierząt, z których mięso zostało uzyskane.
- (7) Należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące mięsa przywożonego z państw trzecich, w przypadku gdy informacje wymagane do etykietowania nie są dostępne.
- (8) W odniesieniu do mięsa mielonego i mięsa drobnego, ze względu na charakterystykę ich procesu produkcji, podmioty powinny mieć możliwość skorzystania z uproszczonego systemu wskazań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

- (9) W związku z wartością handlową informacji wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym powinny mieć możliwość dodania do obowiązkowego wskazania na etykiecie innych elementów odnoszących się do pochodzenia mięsa.
- (10) Ponieważ odpowiednie przepisy rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 stosuje się od dnia 13 grudnia 2014 r., a w jego art. 47 przewidziano możliwość stosowania przepisów wykonawczych na mocy tego rozporządzenia od dnia 1 kwietnia każdego roku kalendarzowego, niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 kwietnia 2015 r.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady dotyczące wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia na etykiecie świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, mięsa z owiec lub kóz oraz mięsa z drobiu, objętych odpowiednimi kodami Nomenklatury scalonej wymienionymi w załączniku XI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje: definicja „podmiotu działającego na rynku spożywczym” w art. 3 pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, definicja „przedsiębiorstwa” w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ oraz definicje „mięsa mielonego”, „rzeźni” i „zakładu rozbioru mięsa” w pkt 1.13, 1.16 i 1.17 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
2. Stosuje się również poniższe definicje:
- a) „mięso drobne” oznacza małe kawałki mięsa, sklasyfikowane w ramach kodów Nomenklatury scalonej wymienionych w załączniku XI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011,

uznane za nadające się do spożycia przez ludzi, które powstają wyłącznie w wyniku wykrawania, przy odkostnianiu tusz lub przy rozbiorze mięsa;

- b) „partia” oznacza mięso, sklasyfikowane w ramach kodów Nomenklatury scalonej wymienionych w załączniku XI do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, uzyskane z jednego gatunku, z kością lub bez kości, nawet cięte lub mielone, które zostało pocięte, zmielone lub zapakowane w praktycznie takich samych warunkach.

Artykuł 3

Identyfikowalność

1. Podmioty działające na rynku spożywczym, na każdym etapie produkcji i dystrybucji mięsa, o którym mowa w art. 1, wprowadzają i stosują system identyfikacji i rejestracji.

2. System ten stosuje się w taki sposób, aby zapewnić:

- a) powiązanie między mięsem a zwierzęciem lub grupą zwierząt, z których to mięso uzyskano, przy czym na etapie uboju zapewnienie tego powiązania jest obowiązkiem rzeźni; oraz
- b) przekazywanie wraz z mięsem informacji odnoszących się do odpowiednich wskazań, o których mowa w art. 5, 6 lub 7, podmiotom na kolejnych etapach produkcji i dystrybucji.

Każdy podmiot działający na rynku spożywczym jest odpowiedzialny za stosowanie systemu identyfikacji i rejestracji, określonego w akapicie pierwszym, na tym etapie produkcji i dystrybucji, na którym prowadzi działalność.

Podmiot działający na rynku spożywczym, który pakuje lub etykietuje mięso zgodnie z art. 5, 6 lub 7, zapewnia korelację między kodem partii identyfikującym mięso dostarczane konsumentowi lub zakładowi żywienia zbiorowego a odpowiednią partią lub partiami mięsa, z których pochodzi mięso w opakowaniu lub partii oznaczonej etykietą. Wszystkie opakowania opatrzone tym samym kodem partii odpowiadają tym samym wskazaniom zgodnie z art. 5, 6 lub 7.

3. W systemie, o którym mowa w ust. 1, rejestruje się w szczególności wejścia do przedsiębiorstwa należącego do podmiotu działającego na rynku spożywczym i wyjścia z tego przedsiębiorstwa odpowiednio zwierząt, tusz lub ich kawałków oraz zapewnia się korelację między wejściami a wyjściami.

Artykuł 4

Grupy zwierząt

1. Wielkość grupy zwierząt, o której mowa w art. 3, określa się, podając:

- a) liczbę tusz razem poddanych rozbiorowi i stanowiących jedną partię dla danego zakładu rozbioru mięsa, jeżeli dokonuje się rozbioru tusz;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

b) liczbę tusz, z których mięso stanowi jedną partię dla zakładu rozbioru i mielenia mięsa, jeżeli dokonuje się dalszego rozbioru lub mielenia.

2. Wielkość partii nie może przekraczać jednodniowej produkcji w jednym przedsiębiorstwie.

3. Z wyjątkiem przypadku, gdy stosuje się art. 7, przedsiębiorstwa, w których mięso jest poddawane rozbiorowi lub mielone, gwarantują, że przy tworzeniu partii wszystkie tusze w partii odpowiadają zwierzętom, do których mięsa zastosowanie mają identyczne wskazania na etykietach, zgodnie z art. 5 ust. 1 lub art. 5 ust. 2.

Artykuł 5

Etykietowanie mięsa

1. Etykieta mięsa, o którym mowa w art. 1, przeznaczonego do dostarczenia konsumentowi końcowemu lub do zakładów żywienia zbiorowego, zawiera następujące wskazania:

a) państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym odbywał się chów, określone jako: „Miejsce chowu: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego)”, zgodnie z następującymi kryteriami:

(i) w przypadku świń:

— jeżeli wiek zwierzęcia poddawanego ubojowi przekracza 6 miesięcy, państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce ostatni etap chowu wynoszący co najmniej cztery miesiące,

— jeżeli wiek zwierzęcia poddawanego ubojowi nie przekracza 6 miesięcy, a masa ciała żywego zwierzęcia wynosi co najmniej 80 kg, państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce etap chowu po uzyskaniu przez zwierzę masy 30 kg,

— jeżeli wiek zwierzęcia poddawanego ubojowi nie przekracza 6 miesięcy, a masa żywego zwierzęcia wynosi mniej niż 80 kg, państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce cały chów;

(ii) w przypadku owiec i kóz: państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce ostatni etap chowu wynoszący co najmniej sześć miesięcy lub – jeżeli wiek zwierzęcia poddawanego ubojowi nie przekracza sześciu miesięcy – państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce cały chów,

(iii) w przypadku drobiu: państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce ostatni etap chowu wynoszący co najmniej jeden miesiąc lub – jeżeli wiek zwierzęcia poddawanego ubojowi nie przekracza jednego miesiąca – państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym miał miejsce cały chów od momentu rozpoczęcia tuczu zwierzęcia;

b) państwo członkowskie lub państwo trzecie, w którym zwierzę zostało poddane ubojowi, określone jako: „Miejsce uboju: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego)”; oraz

c) kod partii identyfikujący mięso dostarczane konsumentowi lub zakładowi żywienia zbiorowego.

Jeżeli wymaganej długości etapu chowu, o którym mowa w lit. a), nie osiągnięto w żadnym państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym odbywał się chów zwierzęcia, wskazanie, o którym mowa w lit. a), zastępuje się wskazaniem: „Miejsce chowu: kilka państw UE” lub – jeżeli mięso lub zwierzęta zostały przywiezione do Unii – wskazaniem „Miejsce chowu: kilka państw spoza UE” lub wskazaniem „Miejsce chowu: kilka państw UE i spoza UE”.

Jeżeli jednak wymaganej długości etapu chowu, o którym mowa w lit. a), nie osiągnięto w żadnym państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym odbywał się chów zwierzęcia, wskazania określone w lit. a) można zastąpić wskazaniem „Miejsce chowu: (wykaz państw członkowskich lub państw trzecich, w których odbywał się chów zwierzęcia)”, pod warunkiem że podmiot działający na rynku spożywczym w zadowalający sposób udowodni właściwemu organowi, że chów zwierzęcia odbywał się w tych państwach członkowskich lub państwach trzecich.

2. Wskazania, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) można zastąpić wskazaniem: „Pochodzenie: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego)”, pod warunkiem że podmiot działający na rynku spożywczym w zadowalający sposób udowodni właściwemu organowi, że mięso, o którym mowa w art. 1, uzyskano ze zwierząt urodzonych, chowanych i poddanych ubojowi w jednym państwie członkowskim lub państwie trzecim.

3. W przypadku gdy kilku kawałkom mięsa, tego samego gatunku lub różnych gatunków, które są oferowane konsumentowi lub zakładowi żywienia zbiorowego w tym samym opakowaniu, odpowiadają inne wskazania na etykiecie zgodnie z ust. 1 i 2, na etykiecie powinny znajdować się następujące dane:

a) wykaz odpowiednich państw członkowskich lub państw trzecich zgodnie z ust. 1 lub 2, w odniesieniu do każdego gatunku;

b) kod partii identyfikujący mięso dostarczane konsumentowi lub zakładowi żywienia zbiorowego.

Artykuł 6

Odstępstwa dotyczące mięsa z państw trzecich

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. a) etykieta mięsa, o którym mowa w art. 1, które jest przywożone w celu wprowadzenia do obrotu w Unii i w przypadku którego informacje, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) nie są dostępne, zawiera wskazanie „Miejsce chowu: poza UE” oraz „Miejsce uboju: (nazwa państwa trzeciego, w którym zwierzę zostało poddane ubojowi)”.

Artykuł 7

Odstępstwa dotyczące mięsa mielonego i mięsa drobnego

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. a) i b), art. 5 ust. 2 i art. 6, w odniesieniu do mięsa mielonego i mięsa drobnego można stosować następujące wskazania:

a) „Pochodzenie: UE”, jeżeli mięso mielone lub mięso drobne zostało wyprodukowane wyłącznie z mięsa uzyskanego ze zwierząt urodzonych, chowanych i poddanych ubojowi w różnych państwach członkowskich;

- b) „Miejsce chowu i uboju: UE”, jeżeli mięso mielone lub mięso drobne zostało wyprodukowane wyłącznie z mięsa uzyskanego ze zwierząt chowanych i poddanych ubojowi w różnych państwach członkowskich;
- c) „Miejsce chowu i uboju: poza UE”, jeżeli mięso mielone lub mięso drobne zostało wyprodukowane wyłącznie z mięsa przywiezionego do Unii;
- d) „Miejsce chowu: poza UE” i „Miejsce uboju: UE”, jeżeli mięso mielone lub mięso drobne zostało wyprodukowane wyłącznie z mięsa uzyskanego ze zwierząt przywiezionych do Unii jako zwierzęta przeznaczone do uboju i poddanych ubojowi w jednym państwie członkowskim lub w różnych państwach członkowskich;
- e) „Miejsce chowu i uboju: UE i poza UE”, jeżeli mięso mielone lub mięso drobne zostało wyprodukowane z:
- (i) mięsa uzyskanego ze zwierząt chowanych i poddanych ubojowi w jednym państwie członkowskim lub w różnych państwach członkowskich i z mięsa przywiezionego do Unii; lub
 - (ii) mięsa uzyskanego ze zwierząt przywiezionych do Unii i poddanych ubojowi w jednym państwie członkowskim lub w różnych państwach członkowskich.

Artykuł 8

Dodatkowe dobrowolne informacje na etykiecie

Podmioty działające na rynku spożywczym mogą uzupełnić wskazania, o których mowa w art. 5, 6 lub 7, dodatkowymi informacjami dotyczącymi pochodzenia mięsa.

Dodatkowe informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, nie mogą być sprzeczne ze wskazaniami, o których mowa w art. 5, 6 lub 7, oraz są zgodne z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.

Artykuł 9

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2015 r. Nie ma ono zastosowania do mięsa, które zostało zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu w Unii przed dniem 1 kwietnia 2015 r., do wyczerpania zapasów.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1338/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****zmieniające po raz 208. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida, ⁽¹⁾ w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 4 grudnia 2013 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął

decyzję o wykreśleniu jednej osoby fizycznej z listy osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujący wpis:

„Youcef **Abbes** (*alias* Giuseppe). Data urodzenia: 5.1.1965. Miejsce urodzenia: Bab el Oued, Algier, Algieria. Obywatelstwo: algierskie. Dodatkowe informacje: a) imię ojca: Mokhtar; b) imię matki: Abbou Aicha. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.3.2004.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1339/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	200,7
	MA	80,3
	TN	120,9
	TR	88,6
	ZZ	122,6
0707 00 05	AL	41,5
	MA	141,7
	TR	139,6
	ZZ	107,6
0709 93 10	MA	147,0
	TR	150,4
	ZZ	148,7
0805 10 20	AR	27,1
	TR	58,5
	UY	27,9
	ZA	59,2
	ZW	19,7
	ZZ	38,5
0805 20 10	MA	61,5
	ZZ	61,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	108,1
	JM	139,0
	TR	70,0
	ZZ	105,7
0805 50 10	TR	60,1
	ZZ	60,1
0808 10 80	BA	78,8
	CN	82,7
	MK	28,7
	NZ	153,0
	US	122,6
	ZZ	93,2
0808 30 90	TR	121,5
	US	237,6
	ZZ	179,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1340/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2013 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

(3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywozowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywozowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

(4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 16 grudnia 2013 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

(5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 16 grudnia 2013 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 16 grudnia 2013 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:
— 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

29.11.2013-12.12.2013

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenvica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica durum, wysokiej jakości	Pszenvica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Gielda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	198,29	124,87	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	217,73	207,73	187,73
Premia za Zatokę	—	24,29	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	48,84	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 18,08 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: 52,28 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1341/2013**z dnia 13 grudnia 2013 r.****określające stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w listopadzie 2013 r.
o pozwolenia na przywóz dla niektórych przetworów mlecznych w ramach niektórych
kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

wnioski o pozwolenia na przywóz złożone od 20 do 30 listopada 2013 r. dla niektórych kontyngentów taryfowych określonych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE)

nr 2535/2001 ⁽³⁾ dotyczą ilości większych niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości są wydawane pozwolenia, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz produktów objętych kontyngentami taryfowymi określonymi w części I.A, I.F, I.H, I.I, I.J oraz I.K załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2535/2001, złożone w okresie od 20 do 30 listopada 2013 r. stanowią podstawę do wydania pozwoleń na przywóz ilości objętych wnioskiem pomnożonych przez współczynniki przydziału ustalonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

Jerzy PLEWA

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29).

ZAŁĄCZNIK

I.A

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4590	—
09.4599	100 %
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	—
09.4594	—
09.4595	3,495052 %
09.4596	100 %

„—”: Komisji nie przesłano żadnego wniosku o pozwolenie.

I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4155	100 %

I.H

Produkty pochodzące z Norwegii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4179	100 %

I.I

Produkty pochodzące z Islandii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4205	100 %
09.4206	100 %

I.J

Produkty pochodzące z Republiki Mołdowy

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4210	—

„—”: Komisji nie przesłano żadnego wniosku o pozwolenie.

I.K

Produkty pochodzące z Nowej Zelandii

Numer kontyngentu taryfowego	Współczynnik przydziału
09.4514	100 %
09.4515	100 %

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 2 grudnia 2013 r.

ustalająca stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych odnośnie do decyzji wykonujących niektóre postanowienia Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych

(2013/756/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Negocjacje dotyczące rewizji Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (GPA z 1994 r.) w ramach WTO zostały zainicjowane w styczniu 1999 r. na podstawie art. XXIV ust. 7 lit. b) i c) GPA z 1994 r.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji ze specjalnym komitetem ustanowionym na mocy art. 207 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (3) W ramach tych negocjacji negocjatorzy osiągnęli w dniu 30 marca 2012 r. porozumienie w kwestii Protokołu zmieniającego Porozumienie w sprawie zamówień rządowych („Protokół”), jak również siedmiu decyzji, jakie mają zostać przyjęte przez Komitet ds. Zamówień Rządowych, rozpoczynających wykonywanie niektórych postanowień Protokołu niezwłocznie po jego wejściu w życie. Są to następujące decyzje: (i) decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie wymogów dotyczących powiadomień przekazywanych zgodnie z artykułami XIX i XXII Porozumienia; (ii) decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie przyjęcia programów prac; (iii) decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego MŚP; (iv) decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego gromadzenia i przekazywania danych statystycznych; (v) decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego zrównoważonych zamówień; (vi) decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego wyłączeń i ograniczeń w załącznikach Stron; (vii) decyzja w sprawie programu prac dotyczącego norm bezpieczeństwa zamówień międzynarodowych (zwane dalej łącznie „decyzjami”).

- (4) Procedura prowadząca do wprowadzenia w życie Porozumienia osiągniętego w dniu 30 marca 2012 r. wymaga, aby Komitet ds. Zamówień Rządowych na swoim pierwszym posiedzeniu po wejściu w życie Protokołu, wydał decyzję potwierdzającą przyjęcie decyzji oraz ich wejście w życie z dniem wejścia w życie Protokołu.
- (5) W zakresie, w jakim decyzje te ułatwiają wdrażanie zrewidowanych zasad GPA z 1994 r. i przyczyniają się do eliminowania praktyk dyskryminacyjnych, przyjęcie tych decyzji ułatwi dalsze otwieranie zamówień rządowych.
- (6) Należy w związku z tym ustalić stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych odnośnie do decyzji wdrażających niektóre postanowienia Protokołu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych, służy potwierdzeniu przyjęcia następujących decyzji:

- (i) decyzji Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie wymogów dotyczących powiadomień przekazywanych zgodnie z art. XIX i XXII Porozumienia;
- (ii) decyzji Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie przyjęcia programów prac;
- (iii) decyzji Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego MŚP;
- (iv) decyzji Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego gromadzenia i przekazywania danych statystycznych;
- (v) decyzji Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego zrównoważonych zamówień;
- (vi) decyzji Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego wyłączeń i ograniczeń w załącznikach Stron;

(vii) decyzji w sprawie programu prac dotyczącego norm bezpieczeństwa w zamówieniach międzynarodowych;

a także wyrażeniu zgody na wejście w życie tych decyzji od dnia wejścia w życie Protokołu zmieniającego GPA z 1994 r.

Niniejsze stanowisko zostanie przedstawione przez Komisję.

Tekst decyzji jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

E. GUSTAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Załącznik A	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie wymogów dotyczących powiadomień przekazywanych zgodnie z art. XIX i XXII Porozumienia	35
Załącznik B	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie przyjęcia programów prac	36
Załącznik C	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego MŚP	37
Załącznik D	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego gromadzenia i przekazywania danych statystycznych	39
Załącznik E	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego zrównoważonych zamówień	41
Załącznik F	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego wyłączeń i ograniczeń w załącznikach Stron	42
Załącznik G	Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego norm bezpieczeństwa w zamówieniach międzynarodowych	44

ZAŁĄCZNIK A

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie wymogów dotyczących powiadomień przekazywanych zgodnie z art. XIX i XXII porozumienia**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie przejrzystości przepisów ustawowych i wykonawczych odnoszących się do niniejszego Porozumienia, w tym zmian w tych przepisach, zgodnie z wymogami art. XXII ust. 5 Porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC również znaczenie utrzymania dokładnych wykazów podmiotów objętych załącznikami Strony do dodatku I do niniejszego Porozumienia, zgodnie z wymogami art. XIX Porozumienia,

UZNAJĄC wyzwania, jakie stanowi dla Stron terminowe powiadamianie Komitetu o zmianach w ich przepisach ustawowych i wykonawczych odnoszących się do Porozumienia, zgodnie z art. XXII ust. 5 Porozumienia, oraz o proponowanych korektach w załącznikach do dodatku I, zgodnie z wymogami art. XIX ust. 1 Porozumienia,

UWZGLĘDNIAJĄC, że przepisy art. XIX Porozumienia wprowadzają rozróżnienie pomiędzy powiadomieniami o proponowanych korektach, które nie zmieniają wzajemnie uzgodnionego zakresu zastosowania ustanowionego w Porozumieniu, a innymi rodzajami proponowanych modyfikacji w załącznikach do dodatku I,

UZNAJĄC, że zmiany technologiczne umożliwiły wielu Stronom korzystanie ze środków elektronicznych do celów przekazywania informacji na temat ich systemów zamówień rządowych oraz zawiadamiania Stron o zmianach w takim systemie,

NINIEJSZYM STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Roczne powiadomienia o zmianach w przepisach ustawodawczych i wykonawczych

1. Jeśli Strona utrzymuje urzędowo wyznaczone media elektroniczne zapewniające linki do jej aktualnych przepisów ustawodawczych i wykonawczych odnoszących się do niniejszego Porozumienia, które są dostępne w jednym z języków urzędowych WTO, a wspomniane media są wymienione w dodatku II, Strona może spełnić wymóg określony w art. XXII ust. 5 poprzez coroczne powiadamianie Komitetu, na koniec roku, o ewentualnych zmianach, chyba że takie zmiany są istotne, tzn. mogą wpływać na zobowiązania Strony w ramach Porozumienia; w takich przypadkach powiadomienia należy dokonać niezwłocznie.
2. Strony mają możliwość omówienia rocznego powiadomienia Strony w trakcie pierwszego nieformalnego posiedzenia Komitetu w następnym roku.

Proponowane korekty w załącznikach Strony do dodatku I

3. Następujące zmiany do załączników Strony do dodatku I należy uznać za korektę w rozumieniu art. XIX Porozumienia:
 - a) zmiana nazwy podmiotu;
 - b) połączenie dwóch lub kilku podmiotów wymienionych w załączniku; oraz
 - c) rozdzielenie podmiotu wymienionego w załączniku na dwa podmioty lub większą ich liczbę, przy czym wszystkie powstałe podmioty zostają dodane do podmiotów wymienionych w tym samym załączniku.
4. W przypadku proponowanych korekt w załącznikach Strony w ramach dodatku I objętych ust. 3 Strona powiadamia o nich Komitet co dwa lata, począwszy od wejścia w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r.
5. Strona może powiadomić Komitet o sprzeciwie wobec proponowanej korekty w ciągu 45 dni od daty przesłania powiadomienia Stronom. Zgodnie z art. XIX ust. 2, Strona wyrażająca sprzeciw przedstawia jego powody oraz wyjaśnia, dlaczego – jej zdaniem – proponowana korekta wpłynie na wzajemnie uzgodniony zakres Porozumienia, w związku z czym nie podlega ona postanowieniom ust. 3. W przypadku braku sprzeciwu wyrażonego na piśmie proponowana poprawka wchodzi w życie po 45 dniach od daty przekazania powiadomienia, zgodnie z art. XIX ust. 5 lit. a).
6. W ciągu czterech lat od przyjęcia niniejszej decyzji Strony dokonają przeglądu jej funkcjonowania i skuteczności oraz wprowadzają ewentualne konieczne dostosowania.

ZAŁĄCZNIK B

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie przyjęcia programów prac**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

ODNOTOWUJĄC, że zgodnie z art. XXII ust. 8 lit. b) Komitet może przyjąć decyzję zawierającą wykaz dodatkowych programów prac, które Komitet powinien zrealizować, aby ułatwić wdrożenie Porozumienia i prowadzenie negocjacji, o których mowa w art. XXII ust. 7 Porozumienia,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Następujące programy prac dodaje się do wykazu programów prac, które będą stanowić podstawę przyszłych prac Komitetu:
 - a) przegląd wykorzystania, przejrzystości i ram prawnych partnerstw publiczno-prywatnych oraz ich związku z zamówieniami objętymi Porozumieniem;
 - b) zalety i wady opracowania wspólnej nomenklatury towarów i usług; oraz
 - c) zalety i wady opracowania standardowych ogłoszeń.
 2. Komitet opracowuje zakres i ramy czasowe dla każdego takiego programu prac w późniejszym okresie.
 3. Komitet dokonuje okresowego przeglądu niniejszego wykazu programów i wprowadza odpowiednie dostosowania.
-

ZAŁĄCZNIK C

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego MŚP**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

ODNOTOWUJĄC, że art. XXII ust. 8 lit. a) Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (Porozumienia) stanowi, że Strony przyjmują program prac, w tym program prac dotyczący małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), oraz dokonują jego okresowego przeglądu,

UZNAJĄC znaczenie ułatwiania udziału MŚP w zamówieniach rządowych; oraz

UZNAJĄC, że Strony uzgodniły w art. XXII ust. 6, iż będą dążyć do unikania wprowadzania lub kontynuowania środków dyskryminujących, które zakłócają procedurę otwartą,

NINIEJSZYM PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCY PROGRAM PRAC W ODNIESIENIU DO MŚP:

1. Uruchomienie programu prac dotyczącego MŚP

Na pierwszym posiedzeniu Komitetu po wejściu w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Komitet uruchamia program prac dotyczący MŚP. Komitet dokonuje przeglądu środków i strategii dla MŚP, z których korzystają Strony w celu wspierania, promowania, propagowania i ułatwiania udziału MŚP w zamówieniach rządowych, oraz opracowuje sprawozdanie z wyników przeglądu.

2. Unikanie środków dyskryminujących wobec MŚP

Strony unikają wprowadzania środków dyskryminujących, które faworyzują wyłącznie krajowe MŚP, oraz zniechęcają Strony przystępujące do Porozumienia do wprowadzania takich środków i strategii.

3. Program przejrzystości i ankieta na temat MŚP**3.1 Program przejrzystości**

Wraz z wejściem w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Strony, które utrzymują w swoim dodatku I szczególne przepisy dotyczące MŚP, w tym w zakresie zamówień wydzielonych, powiadają Komitet o takich środkach i strategiach. Powiadomienie powinno obejmować dokładny opis środków i strategii, stosowne ramy prawne wraz z ich funkcjonowaniem oraz wartość zamówień objętych takimi środkami. Ponadto Strony te powiadają Komitet o wszelkich istotnych zmianach takich środków i strategii, zgodnie z art. XXII ust. 5 Porozumienia.

3.2 Ankieta na temat MŚP

a) Komitet przeprowadza wśród Stron ankietę z wykorzystaniem kwestionariusza w celu uzyskania informacji na temat środków i strategii wykorzystywanych do celów wspierania, promowania, propagowania i ułatwiania udziału MŚP w zamówieniach rządowych. Kwestionariusz powinien umożliwiać uzyskanie od każdej Strony następujących informacji:

(i) opisu środków i strategii stosowanych przez Stronę, w tym gospodarczych, społecznych i innych celów tych środków i strategii oraz sposobu zarządzania nimi;

(ii) sposobu definiowania MŚP przez Stronę;

(iii) zakresu, w jakim Strona dysponuje specjalistycznymi agencjami lub instytucjami wspierającymi MŚP w zakresie zamówień rządowych;

(iv) poziomu udziału MŚP w zamówieniach rządowych pod względem wartości i liczby zamówień udzielonych MŚP;

(v) opisu środków i strategii w zakresie podwykonawstwa MŚP, w tym celów podwykonawstwa, gwarancji oraz zachęt;

(vi) ułatwień dla udziału MŚP we wspólnym składaniu ofert (z innymi dużymi lub małymi dostawcami);

(vii) środków i strategii ukierunkowanych na zapewnianie MŚP możliwości udziału w zamówieniach rządowych (takich jak większa przejrzystość i dostępność informacji na temat zamówień rządowych dla MŚP; uproszczenie wymogów kwalifikowania się do udziału w przetargach; zmniejszenie wielkości zamówień; oraz zapewnienie terminowych płatności za dostarczone towary i usługi); oraz

(viii) wykorzystania środków i strategii dotyczących zamówień rządowych w celu stymulowania innowacyjności MŚP.

b) Zestawienie ankiety na temat MŚP przez Sekretariat WTO

Sekretariat WTO wyznacza termin przekazania mu odpowiedzi na kwestionariusz przez wszystkie Strony. Po otrzymaniu odpowiedzi Sekretariat sporządza zestawienie tych odpowiedzi i przesyła odpowiedzi wraz z zestawieniem Stronom. Sekretariat załącza wykaz Stron, które udzieliły wyróżniających się odpowiedzi.

c) Wymiana informacji pomiędzy Stronami na temat odpowiedzi na kwestionariusze dotyczące MŚP

W oparciu o dokument opracowany przez Sekretariat WTO Komitet ustala czas na wymianę pytań, zgłaszanie wniosków o dodatkowe informacje oraz przekazywanie uwag dotyczących odpowiedzi innych Stron.

4. Ocena rezultatów ankiety na temat MŚP oraz wdrożenie wyników

4.1 Ocena rezultatów ankiety na temat MŚP

Komitet wskazuje środki i strategie, które uznaje za najlepsze praktyki do celów promowania i ułatwiania udziału MŚP Stron w zamówieniach rządowych, a także przygotowuje sprawozdanie zawierające najlepsze praktyki w zakresie środków i strategii oraz wykaz innych środków.

4.2 Wdrażanie wyników ankiety na temat MŚP

- a) Strony promują przyjmowanie najlepszych praktyk wskazanych w ocenie ankiety, aby wspierać i ułatwiać udział MŚP Stron w zamówieniach rządowych.
- b) Jeśli chodzi o inne środki, Komitet zachęca Strony, które utrzymują takie środki, do dokonania ich przeglądu w celu ich wyeliminowania lub zastosowania w odniesieniu do MŚP pozostałych Stron. Strony te informują Komitet o wyniku przeglądu.
- c) Strony, które utrzymują inne środki, uwzględniają wartość zamówień objętych tymi środkami w danych statystycznych, które przedkładają Komitetowi zgodnie z art. XVI ust. 4 Porozumienia.
- d) Strony mogą zwrócić się o włączenie takich innych środków do przyszłych negocjacji na podstawie art. XXII ust. 7 Porozumienia, a wnioski takie powinny zostać pozytywnie rozpatrzone przez Strony, które utrzymują takie środki.

5. Przegląd

Dwa lata po wejściu w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Komitet dokonuje przeglądu wpływu najlepszych praktyk na zwiększenie udziału MŚP Stron w zamówieniach rządowych oraz analizuje, czy inne praktyki jeszcze bardziej zwiększyłyby udział MŚP w tych zamówieniach. Komitet może również rozważyć wpływ innych środków na udział MŚP pozostałych Stron w zamówieniach rządowych Stron utrzymujących takie środki.

ZAŁĄCZNIK D

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego gromadzenia i przekazywania danych statystycznych**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

ODNOTOWUJĄC, że art. XXII ust. 8 lit. a) Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (Porozumienia) stanowi, iż Strony przyjmują program prac, w tym program prac dotyczący gromadzenia i przekazywania danych statystycznych, oraz dokonują jego okresowego przeglądu,

UWZGLĘDNIAJĄC znaczenie gromadzenia i przekazywania danych statystycznych, zgodnie z wymogami art. XVI ust. 4 Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (Porozumienia), dla zapewnienia przejrzystości zamówień objętych Porozumieniem,

UZNAJĄC, że dane statystyczne obrazujące zakres, w jakim Strony udzielają zamówień na towary i usług objęte Porozumieniem innym Stronom Porozumienia, mogą być ważnym narzędziem zachęcającym innych członków WTO do przystąpienia do Porozumienia,

UZNAJĄC ogólne wyzwania stojące przed Stronami Porozumienia w zakresie gromadzenia danych w dziedzinie zamówień rządowych, w szczególności w zakresie ustalania kraju pochodzenia towarów i usług, które nabywają zgodnie z Porozumieniem, oraz

UZNAJĄC, że Strony stosują różne metody gromadzenia danych statystycznych w celu spełnienia wymogów w zakresie sprawozdawczości określonych w art. XVI ust. 4 Porozumienia oraz mogą stosować różne metody gromadzenia danych dla podmiotów administracji centralnej oraz podmiotów administracji niższego szczebla,

NINIEJSZYM PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCY PROGRAM PRAC DOTYCZĄCY GROMADZENIA I PRZEKAZYWANIA DANYCH STATYSTYCZNYCH:

1. Uruchomienie programu prac dotyczącego gromadzenia i przekazywania danych statystycznych

Na pierwszym posiedzeniu Komitetu po wejściu w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Komitet uruchamia program prac dotyczący gromadzenia i przekazywania danych statystycznych. Komitet dokonuje przeglądu metod gromadzenia i przekazywania danych statystycznych przez Strony, rozważa możliwości ich ujednoczenia oraz przygotowuje sprawozdanie z wyników przeglądu.

2. Przekazywanie danych przez Strony

Komitet ustala termin, w którym każda Strona przekazuje Komitetowi następujące informacje dotyczące danych statystycznych na temat zamówień objętych Porozumieniem:

- a) opis metod stosowanych przez Stronę w celu gromadzenia, oceny i przekazywania danych statystycznych, powyżej i poniżej progów określonych w Porozumieniu oraz dla zamówień opisanych w pkt 4.2 lit. c) programu prac dotyczącego MŚP, w tym informacje na temat tego, czy dane dotyczące zamówień objętych Porozumieniem są oparte na pełnej wartości udzielonych zamówień czy na całkowitych wydatkach na zamówienia w danym okresie;
- b) czy dane statystyczne gromadzone przez Stronę obejmują kraj pochodzenia towarów i usług, które są nabywane, a jeśli tak, to w jaki sposób Strona ustala lub szacuje kraj pochodzenia, oraz informacje na temat technicznych przeszkód w gromadzeniu danych na temat kraju pochodzenia;
- c) wyjaśnienie klasyfikacji stosowanych w sprawozdaniach statystycznych; oraz
- d) opis źródeł danych.

3. Zestawienie przekazanych danych

Sekretariat sporządza zestawienie przekazanych danych oraz przesyła te dane i zestawienie Stronom. Sekretariat załącza wykaz Stron, które przekazały wyróżniające się dane.

4. Zalecenia

Komitet dokonuje przeglądu danych przekazanych przez Strony i wystosowuje zalecenia dotyczące poniższych kwestii:

- a) czy Strony powinny przyjąć wspólną metodę gromadzenia danych statystycznych;
- b) czy Strony są w stanie ujednoczyć klasyfikacje w danych statystycznych przekazywanych Komitetowi;
- c) środki ułatwiające gromadzenie informacji na temat krajów pochodzenia towarów i usług objętych Porozumieniem; oraz
- d) inne techniczne kwestie dotyczące przekazywania danych o zamówieniach rządowych poruszone przez Strony.

5. W stosownych przypadkach Komitet wystosowuje zalecenia na temat:

- a) potencjalnego ujednoczenia przekazywania danych statystycznych w celu włączenia danych statystycznych na temat zamówień rządowych do rocznych sprawozdań WTO;
- b) wsparcia technicznego ze strony Sekretariatu w zakresie przekazywania danych statystycznych członkom WTO, którzy są w trakcie procesu przystępowania do Porozumienia; oraz
- c) sposobów zagwarantowania, że państwa członkowskie WTO, które przystępują do Porozumienia, posiadają odpowiednie środki w celu spełnienia wymogów w zakresie gromadzenia i przekazywania danych statystycznych.

6. Analiza danych

Komitet rozważa sposób wykorzystania danych statystycznych przekazywanych corocznie Sekretariatowi przez Strony do dalszej analizy w celu ułatwienia lepszego zrozumienia ekonomicznego znaczenia Porozumienia, w tym wpływu progów na jego funkcjonowanie.

ZAŁĄCZNIK E

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego zrównoważonych zamówień**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

ODNOTOWUJĄC, że art. XXII ust. 8 lit. a) Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (Porozumienia) stanowi, iż Strony przyjmują program prac, w tym program prac dotyczący udzielania zrównoważonych zamówień, oraz dokonują jego okresowego przeglądu,

UZNAJĄC, że kilka Stron opracowało strategię udzielania zrównoważonych zamówień na szczeblu krajowym oraz regionalnym i lokalnym,

POTWIERDZAJĄC znaczenie zagwarantowania, że wszystkie zamówienia są udzielane zgodnie z zasadami niedyskryminacji i przejrzystości, co znajduje odzwierciedlenie w Porozumieniu,

NINIEJSZYM PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCY PROGRAM PRAC DOTYCZĄCY UDZIELANIA ZRÓWNOWAŻONYCH ZAMÓWIEŃ:

1. Uruchomienie programu prac dotyczącego udzielania zrównoważonych zamówień

Na pierwszym posiedzeniu Komitetu po wejściu w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Komitet uruchamia program prac dotyczący zrównoważonych zamówień.

2. Program prac obejmuje między innymi następujące zagadnienia:

- a) cele udzielania zrównoważonych zamówień;
- b) sposoby włączania koncepcji udzielania zrównoważonych zamówień do krajowych oraz lokalnych strategii udzielania zamówień;
- c) sposoby udzielania zrównoważonych zamówień pozwalające zachować zgodność z zasadą „najlepszej relacji ceny do jakości”; oraz
- d) sposoby udzielania zrównoważonych zamówień pozwalające zachować zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami handlowymi Stron.

3. Komitet wskazuje środki i strategię, które uznaje za udzielanie zrównoważonych zamówień w sposób zgodny z zasadą „najlepszej relacji ceny do jakości” i z międzynarodowymi zobowiązaniami handlowymi Stron oraz opracowuje sprawozdanie zawierające wykaz najlepszych praktyk w zakresie środków i strategii.

ZAŁĄCZNIK F

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego wyłączeń i ograniczeń w załącznikach stron**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

ODNOTOWUJĄC, że art. XXII ust. 8 lit. a) Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (Porozumienia) stanowi, iż Strony przyjmują program prac, w tym program prac dotyczący wyłączeń i ograniczeń w załącznikach Stron, oraz dokonują jego okresowego przeglądu,

UZNAJĄC, że Strony uwzględniły wyłączenia i ograniczenia w swoich odpowiednich załącznikach do dodatku I do Porozumienia (wyłączenia i ograniczenia),

UZNAJĄC znaczenie przejrzystych środków w zakresie udzielania zamówień rządowych; oraz

UZNAJĄC znaczenie stopniowego ograniczania i eliminowania wyłączeń i ograniczeń w przyszłych negocjacjach, o których mowa w art. XXII ust. 7 Porozumienia,

NINIEJSZYM PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCY PROGRAM PRAC DOTYCZĄCY WYKLUCZEŃ I OGRANICZEŃ W ZAŁĄCZNIKACH STRON:

1. Uruchomienie programu prac dotyczącego wyłączeń i ograniczeń

Na pierwszym posiedzeniu Komitetu po wejściu w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Komitet uruchamia program prac dotyczący wyłączeń i ograniczeń w załącznikach Stron w celu:

- a) zwiększenia przejrzystości w odniesieniu do zakresu i skutków wyłączeń i ograniczeń określonych w załącznikach Stron do dodatku I do Porozumienia; oraz
- b) dostarczenia informacji odnoszących się do wyłączeń i ograniczeń ułatwiających negocjacje, o których mowa w art. XXII ust. 7 Porozumienia.

2. Program przejrzystości

Każda Strona przedkłada Komitetowi, nie później niż sześć miesięcy od daty uruchomienia programu prac, wykaz:

- a) wyłączeń dotyczących poszczególnych krajów, które utrzymuje w swoich załącznikach do dodatku I do Porozumienia; oraz
- b) wszelkich innych wyłączeń lub ograniczeń określonych w jej załącznikach do dodatku I do Porozumienia, które wchodzą w zakres art. II ust. 2 lit. e) Porozumienia, poza wyłączeniami i ograniczeniami podlegającymi przeglądowi w ramach programu prac dotyczącego MŚP lub z wyjątkiem przypadków, w których Strona jest zobowiązana do stopniowego wycofania wyłączenia lub ograniczenia określonego w załączniku do dodatku I do Porozumienia.

3. Zestawienie przekazanych danych

Sekretariat sporządza zestawienie przekazanych danych oraz przesyła te dane i zestawienie Stronom. Sekretariat załącza wykaz Stron, które przekazały wyróżniające się dane.

4. Wnioski o dodatkowe informacje

Każda Strona może okresowo wnioskować o dodatkowe informacje dotyczące jakichkolwiek wyłączeń lub ograniczeń objętych zakresem ust. 2 lit. a) i b), w tym środków, które wchodzą w zakres wyłączeń lub ograniczeń, ich ram prawnych, strategii i praktyk wdrożenia oraz wartości zamówień objętych takimi środkami. Strona otrzymująca taki wniosek niezwłocznie przekazuje żądane informacje.

5. Zestawienie dodatkowych informacji

Sekretariat sporządza zestawienie dodatkowych informacji w odniesieniu do każdej ze Stron i przesyła je Stronom.

6. Przegląd Komitetu

Podczas dorocznego posiedzenia, o którym mowa w art. XXI ust. 3 lit. a) Porozumienia, Komitet dokonuje przeglądu informacji przekazanych przez Strony, aby ustalić, czy:

- a) zachowany jest maksymalny stopień przejrzystości informacji w odniesieniu do wyłączeń i ograniczeń określonych w załącznikach Stron do dodatku I do Porozumienia; oraz
- b) czy informacje są wystarczające do przeprowadzenia negocjacji, o których mowa w art. XXII ust. 7 Porozumienia.

7. Nowa Strona przystępująca do Porozumienia

Nowa Strona przystępująca do Porozumienia przedstawia Komitetowi wykaz, o którym mowa w ust. 2, w ciągu sześciu miesięcy od daty przystąpienia.

ZAŁĄCZNIK G

Decyzja Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie programu prac dotyczącego norm bezpieczeństwa w zamówieniach międzynarodowych**Decyzja z dnia 30 marca 2012 r.**

KOMITET DS. ZAMÓWIEŃ RZĄDOWYCH,

ODNOTOWUJĄC, że art. XXII ust. 8 lit. a) Porozumienia w sprawie zamówień rządowych (Porozumienia) stanowi, iż Strony przyjmują program prac, w tym program prac dotyczący norm bezpieczeństwa w zamówieniach międzynarodowych, i dokonują jego okresowego przeglądu,

ODNOTOWUJĄC, że art. X ust. 1 Porozumienia stanowi, iż podmioty zamawiające „nie opracowują, nie przyjmują ani nie stosują jakichkolwiek specyfikacji technicznych, których celem lub skutkiem jest stworzenie niepotrzebnych utrudnień w handlu międzynarodowym”,

ODNOTOWUJĄC, że art. III ust. 2 lit. a) Porozumienia nie uniemożliwia Stronom nakładania ani egzekwowania środków koniecznych do ochrony bezpieczeństwa publicznego, pod warunkiem że środki takie nie są stosowane w sposób, który stanowiłby środek samowolnej lub nieusprawiedliwionej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu międzynarodowym,

UZNAJĄC potrzebę zrównoważonego podejścia pomiędzy bezpieczeństwem publicznym a niepotrzebnymi przeszkodami w handlu międzynarodowym,

UZNAJĄC, że odmiennie praktyki w zakresie bezpieczeństwa publicznego stosowane przez Strony mogą wywierać negatywny wpływ na wykonanie Porozumienia,

NINIEJSZYM PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCY PROGRAM PRAC DOTYCZĄCY NORM BEZPIECZEŃSTWA:

1. Uruchomienie programu prac dotyczącego norm bezpieczeństwa w zamówieniach międzynarodowych: na pierwszym posiedzeniu Komitetu po wejściu w życie protokołu zmiany istniejącego Porozumienia z 1994 r. Komitet uruchamia program prac dotyczący norm bezpieczeństwa w zamówieniach międzynarodowych.
2. Program prac obejmuje między innymi następujące zagadnienia w celu wymiany najlepszych praktyk:
 - a) sposób, w jaki kwestie bezpieczeństwa publicznego są regulowane w przepisach ustawodawczych, wykonawczych oraz praktykach Stron, oraz wytyczne dotyczące wdrażania Porozumienia przez podmioty zamawiające;
 - b) związek pomiędzy postanowieniami dotyczącymi specyfikacji technicznych zawartymi w art. X oraz kwestiami ochrony bezpieczeństwa publicznego w art. III Porozumienia i w załącznikach Stron do dodatku I;
 - c) najlepsze praktyki, które można przyjąć w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego w świetle postanowień dotyczących specyfikacji technicznych i dokumentacji przetargowej zawartych w art. X.
3. Komitet określa zakres i harmonogram analizy każdego zagadnienia wskazanego w ust. 2. Komitet przygotowuje sprawozdanie podsumowujące wyniki analizy tych kwestii i sporządza wykaz najlepszych praktyk określonych w ust. 2 lit. c).

DECYZJA RADY
z dnia 9 grudnia 2013 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów jednego członka z Niemiec i jednego zastępcy
członka z Niemiec

(2013/757/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

uwzględniając wniosek rządu Niemiec,

a) na stanowisko członka:

— Frank ZIMMERMANN, *Mitglied des Abgeordnetenhauses von Berlin*

a także mając na uwadze, co następuje:

oraz

(1) W dniach 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE ⁽¹⁾ i 2010/29/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Sven RISSMANN, *Mitglied des Abgeordnetenhauses von Berlin*.

(2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Martiny MICHELS.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

(3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z mianowaniem Franka ZIMMERMANNNA na członka Komitetu Regionów,

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
A. PABEDINSKIENĚ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

DECYZJA RADY

z dnia 10 grudnia 2013 r.

stwierdzająca, że Polska nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.

(2013/758/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 8,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) państwa członkowskie mają unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia dobrego stanu finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu gospodarczego, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) W dniu 7 lipca 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Rada podjęła decyzję, w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Polsce, i wydała zalecenie skorygowania nadmiernego deficytu do 2012 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97⁽¹⁾. W celu obniżenia deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej 3 % PKB w sposób wiarygodny i trwałe władzom Polski zalecono: planowe wdrożenie w 2009 r. budżetowych środków stymulacyjnych; zapewnienie średniego rocznego dostosowania strukturalnego o co najmniej 1¼ % PKB począwszy od 2010 r.; szybkie określenie szczegółowych środków mających na celu sprowadzenie deficytu poniżej wartości referencyjnej do 2012 r. oraz wprowadzenie reform służących ograniczeniu bieżących wydatków pierwotnych w kolejnych latach. Rada wyznaczyła dzień 7 stycznia 2010 r. jako termin na podjęcie skutecznych działań w tym celu.
- (4) W dniu 3 lutego 2010 r. Komisja stwierdziła, opierając się na swojej prognozie z jesieni 2009 r., że Polska podjęła skuteczne działania zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 7 lipca 2009 r. w celu sprowadzenia deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie, oraz uznała, że nie ma potrzeby podjęcia kolejnych kroków przewidzianych w ramach procedury nadmiernego deficytu. Na podstawie swojej prognozy z jesieni 2011 r. Komisja stwierdziła jednak, że Polska nie jest na dobrej drodze do skorygowania nadmiernego deficytu i zwróciła się o podjęcie dodatkowych działań, które władze Polski uchwały i podały do publicznej wiadomości do dnia

10 stycznia 2012 r. W związku z tym w dniu 11 stycznia 2012 r. Komisja potwierdziła, że władze Polski podjęły skuteczne działania zmierzające do terminowej i trwałej korekty nadmiernego deficytu, a dalsze kroki wobec Polski w ramach procedury nadmiernego deficytu nie są potrzebne.

- (5) W dniu 21 czerwca 2013 r. Rada stwierdziła, że Polska podjęła skuteczne działania, ale wystąpiły niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych, i podjęła decyzję o wydaniu zmienionego zalecenia⁽²⁾. Tym samym Polska spełniała warunki przedłużenia terminu skorygowania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych określone w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1467/97. Rada zaleciła, aby Polska zlikwidowała nadmierny deficyt do 2014 r. Zaleciła również, aby Polska osiągnęła wartości docelowe nominalnego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych wynoszące 3,6 % PKB w 2013 r. oraz 3,0 % PKB w 2014 r., co odpowiada rocznej poprawie strukturalnego salda budżetowego wynoszącej co najmniej 0,8 % PKB oraz 1,3 % PKB odpowiednio w latach 2013 i 2014, biorąc za podstawę zaktualizowaną prognozę Komisji z wiosny 2013 r. Zaleciła, aby Polska rygorystycznie wdrożyła już uchwalone środki, uzupełniając je o dodatkowe środki, które pozwolą na skorygowanie nadmiernego deficytu najpóźniej w 2014 r. Ponadto zaleciła, aby Polska przeznaczyła wszystkie nadzwyczajne dochody na obniżenie deficytu. Rada wyznaczyła dzień 1 października 2013 r. jako termin na podjęcie przez Polskę skutecznych działań oraz, zgodnie z art. 3 ust. 4a rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97, na przedstawienie szczegółowego sprawozdania na temat planowanej strategii konsolidacji budżetowej, która ma służyć osiągnięciu wyznaczonych wartości docelowych.
- (6) W dniu 2 października 2013 r. Polska przedłożyła sprawozdanie dotyczące skutecznych działań podjętych w odpowiedzi na zalecenie Rady. Scenariusz makroekonomiczny stanowiący podstawę tego sprawozdania jest podobny do scenariusza wykorzystanego na potrzeby programu konwergencji z 2013 r. Po tym jak w latach 2001-2011 Polska odnotowywała średnią stopę wzrostu realnego PKB na poziomie 4 % rocznie, w 2012 r. tempo wzrostu gospodarczego spadło do 1,9 %. Scenariusz makroekonomiczny zakłada, że w 2013 r. stopa wzrostu realnego PKB obniży się jeszcze do poziomu 1,5 %, zanim w latach 2014 i 2015 ponownie wzrośnie do poziomu odpowiednio 2,5 % i 3,8 %. Według prognozy Komisji z jesieni 2013 r. realny PKB powinien w 2013 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽²⁾ Zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Polsce.

zwiększyć się o 1,3 %, a następnie tempo jego wzrostu powinno przyspieszyć do poziomu 2,5 % w 2014 r. i 2,9 % w 2015 r. W porównaniu z władzami polskimi Komisja jest mniej optymistyczna jeśli chodzi o perspektywy wzrostu popytu krajowego w okresie objętym prognozą, zwłaszcza w odniesieniu do spożycia prywatnego i inwestycji prywatnych.

- (7) Władze polskie przewidują deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na poziomie 4,8 % PKB w 2013 r., w porównaniu z 3,9 % PKB w roku 2012. Oznacza to pogorszenie prognozy w stosunku do 3,5 % PKB zakładanych w aktualizacji programu konwergencji z 2013 r. i wynika ze znaczącego spadku dochodów o 1,2 % PKB oraz przekroczenia wydatków o 0,1 % PKB. W odniesieniu do 2014 r. polskie Ministerstwo Finansów zakłada osiągnięcie nadwyżki budżetowej w wysokości 4,5 % PKB w związku z planowaną reformą systemu emerytalnego, która w szczególności spowoduje jednorazowe przeniesienie aktywów o wartości 8,5 % PKB. W 2015 r. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych ma ponownie wykazywać deficyt, tym razem na poziomie 3 % PKB.
- (8) W odniesieniu do lat 2013 i 2014, prognoza Komisji jest podobna do prognozy przedstawionej przez władze polskie. W niej również zakłada się deficyt w wysokości 4,8 % PKB w 2013 r. Pogorszone – w stosunku do deficytu na poziomie 3,9 % PKB zakładanego w scenariuszu odniesienia w ramach procedury nadmiernego deficytu – prognozy wynikają głównie z oczekiwanych niższych dochodów. W 2014 r. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych powinno według Komisji odnotować nadwyżkę (+ 4,6 % PKB) w wyniku planowanej reformy emerytalnej. W odniesieniu do 2015 r. Komisja jest mniej optymistyczna niż władze polskie i zakłada, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 3,3 % PKB. Różnica w wysokości 0,3 punktu procentowego PKB wynika głównie z niższych dochodów bieżących będących skutkiem niższego prognozowanego wzrostu nominalnego PKB, jak również wyższych wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych na zużycie pośrednie. Osiągnięcie docelowych wartości deficytu jest obarczone ryzykiem.
- (9) Zarówno władze polskie, jak i Komisja przewidują, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzyma się poniżej progu 60 % w całym analizowanym okresie. Według prognozy Komisji z jesieni 2013 r. wskaźnik zadłużenia powinien obniżyć się z poziomu 55,6 % w 2012 r. do 51 % w 2014 r., głównie w wyniku zapowiedzianego transferu aktywów funduszy emerytalnych o wartości 8,5 % PKB, a następnie osiągnie poziom 52,5 % PKB w 2015 r.
- (10) Ponieważ – według prognozy Komisji z jesieni 2013 r. – deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych

w 2013 r. wyniesie 4,8 % PKB, przewiduje się, że Polska nie osiągnie zalecanej przez Radę wartości docelowej deficytu nominalnego na poziomie 3,6 % PKB. Również skorygowany roczny wysiłek strukturalny w 2013 r. (0,3 % PKB) pozostaje znacznie poniżej zalecanej wartości rocznego wysiłku fiskalnego (0,8 % PKB). Oddolna analiza nowych działań dyskrecyjnych, uzupełniona oceną rozwoju sytuacji po stronie wydatków, skorygowanych o będące poza kontrolą rządu przekroczenia wydatków i wydatki niższe od planowanych, pozwala stwierdzić łączny wysiłek fiskalny w wysokości 0,2 % PKB. Jest to mniej niż wymagane środki dodatkowe w wysokości 0,4 % PKB leżące u podstawy wartości wysiłku fiskalnego wskazanej w zaleceniu Rady i potwierdza to, że Polska nie osiągnęła w 2013 r. wysiłku fiskalnego zgodnego z zaleceniem Rady.

- (11) W odniesieniu do 2014 r. Komisja oczekuje, że saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych wykaże nadwyżkę w wysokości 4,6 % PKB. W związku z tym przewiduje się, że docelowa wartość deficytu nominalnego zostanie osiągnięta wyłącznie dzięki jednorazowemu transferowi aktywów funduszy emerytalnych. Prognozowany skorygowany roczny wysiłek strukturalny na poziomie 1,4 % PKB w 2014 r. przekracza zalecany roczny wysiłek fiskalny w wysokości 1,3 % PKB.
- (12) Ogólnie rzecz biorąc, Polska nie osiągnęła celów budżetowych zalecanych w odniesieniu do 2013 r., podczas gdy przewiduje się, że w 2014 r. wartości docelowe określone w zaleceniu Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. zostaną osiągnięte. Korekta nadmiernego deficytu w 2014 r. będzie jednak nietrwała, gdyż według prognoz Komisji na 2015 r. spodziewać się można, że w roku tym deficyt osiągnie 3,3 % PKB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Polska nie podjęła w 2013 r. skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r..

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

R. ŠADŽIUS

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 12 grudnia 2013 r.

dotycząca przejściowych środków zarządzania EFR w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju

(2013/759/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r.,

uwzględniając decyzję Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) ze Wspólnotą Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”)⁽¹⁾,uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2008–2013 zgodnie z umową o partnerstwie AKP-WE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE⁽²⁾ (zwaną dalej „umową wewnętrzną w sprawie 10. EFR”), w szczególności jej art. 1 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 1 ust. 5 umowy wewnętrznej w sprawie 10. EFR stanowi, że fundusze z 10. EFR nie powinny być przydzielane po dniu 31 grudnia 2013 r., chyba że Rada postanowi inaczej, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji.
- (2) Ust. 5 załącznika Ib (wieloletnie ramy finansowe na lata 2008–2013) do umowy o partnerstwie AKP-UE stanowi, że fundusze z 10. EFR, oprócz kwot przeznaczonych na finansowanie Instrumentu Inwestycyjnego, z wyłączeniem powiązanych dotacji na spłatę odsetek, nie powinny być przydzielane po dniu 31 grudnia 2013 r., chyba że Rada postanowi inaczej, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji.
- (3) Art. 1 ust. 2 załącznika IIaA do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim stanowi, że fundusze z 10. EFR nie mogą być

przydzielane po dniu 31 grudnia 2013 r., chyba że Rada postanowi inaczej, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji.

- (4) Art. 13 ust. 3 umowy wewnętrznej w sprawie 10. EFR stanowi, że została ona zawarta na taki sam okres, na jaki określono wieloletnie ramy finansowe do umowy o partnerstwie AKP-UE, oraz że będzie ona obowiązywać przez okres niezbędny dla całkowitego wykonania wszystkich operacji finansowanych w ramach umowy o partnerstwie AKP-UE i decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, a także wspomnianych wieloletnich ram finansowych.
- (5) Organizacja i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych są opisane w decyzji Rady 2010/427/UE⁽³⁾.
- (6) Datę wejścia w życie 11. EFR można ustalić na dzień późniejszy niż dzień 1 stycznia 2014 r. W związku z powyższym stosowne jest wprowadzenie środków przejściowych („instrument pomostowy”) w celu zapewnienia dostępności środków finansowych na potrzeby współpracy z państwami AKP oraz z krajami i terytoriami zamorskimi, a także na wydatki na działania wspierające, w okresie od stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie umowy wewnętrznej w sprawie 11. EFR, które będą finansowane w ramach salda oraz środków uwolnionych z 10. i z poprzednich EFR,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W oczekiwaniu na wejście w życie umowy wewnętrznej w sprawie 11. EFR środki przejściowe w formie programów działań, środki indywidualne oraz środki szczególne dla partnerów AKP, decyzje w sprawie finansowania na rzecz KTZ, a także programy konkretnych działań dotyczące wydatków na działania wspierające, są finansowane za pomocą instrumentu pomostowego 11. EFR składającego się z niezaangażowanych sald pozostałych z poprzednich EFR oraz ze środków uwolnionych z projektów lub programów realizowanych w ramach tych EFR. Wspomniany instrument pomostowy może także obejmować dotacje na finansowanie dotacji na spłatę odsetek oraz pomoc techniczną związaną z projektami przydzielonymi Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, zgodnie z postanowieniami art. 1, 2 i 4 załącznika II do umowy o partnerstwie AKP-UE i decyzji o stowarzyszeniu zamorskim. Celem tych środków przejściowych jest ułatwienie wdrażania dokumentów programowych oraz reagowanie na wymogi związane z pomocą w sytuacjach nadzwyczajnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 314 z 30.11.2001, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 32.⁽³⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

Środki zaangażowane w ramach tego instrumentu pomostowego są rozliczane w ramach 11. EFR. Po wejściu w życie umowy wewnętrznej w sprawie 11. EFR odpowiednio zmniejsza się wkłady wniesione przez państwa członkowskie, które określono w art. 1 ust. 2 lit. a) umów wewnętrznych w sprawie 8., 9. i 10. EFR.

Artykuł 2

W odniesieniu do wdrażania instrumentu pomostowego zastosowanie mają rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2007 ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 215/2008 ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z decyzją 2010/427/UE.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia wejścia w życie umowy wewnętrznej w sprawie 11. EFR.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2007 z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE (Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 215/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (Dz.U. L 78 z 19.3.2008, s. 1).

DECYZJA RADY 2013/760/WPZiB**z dnia 13 grudnia 2013 r.****zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając decyzję Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/255/WPZiB.
- (2) Należy wprowadzić decyzję 2013/255/WPZiB ustanawiającą wyłączenia pozwalające państwom członkowskim na wspieranie działań prowadzonych przez Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) w celu wyeliminowania broni chemicznej w Syrii zgodnie z ust. 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) nr 2118 (2013).
- (3) Należy również zastosować ograniczenia w handlu towarami stanowiącymi dziedzictwo kulturowe Syrii, które nielegalnie wywieziono z Syrii, w celu przyspieszenia bezpiecznego zwrotu tych towarów.
- (4) Wyłączenie, na mocy decyzji 2013/255/WPZiB od zamrożenia aktywów ze względów humanitarnych –, by ułatwić dostarczanie pomocy humanitarnej do Syrii oraz uniknąć jednocześnie ryzyka wykorzystania odblokowanych środków finansowych lub zasobów gospodarczych niezgodnie z ich przeznaczeniem. W tym kontekście należy odblokować środki finansowe dla ONZ celem dostarczenia pomocy na terytorium Syrii zgodnie z Planem pomocy humanitarnej dla Syrii (SHARP).
- (5) Ponadto, niezbędne jest dodanie wyłączenia na podstawie zamrożenia aktywów, celem zezwolenia na płatność dokonaną przez instytucję finansową nieobjętą wskazaniem, należą w związku z konkretną umową handlową w celu dostarczenia zapasów leków, żywności, udzielania schronienia, zapewnienia systemu sanitarnego lub higieny do użytku ludności cywilnej, lub na rzecz tej instytucji.
- (6) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wprowadzić w życie niektóre środki.
- (7) Decyzję 2013/255/WPZiB należy odpowiednio zmienić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do sprzedaży, dostawy, transportu lub eksportu niektórych rodzajów sprzętu, towarów i technologii, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji lub do produkcji i konserwacji produktów, które mogłyby zostać wykorzystane do stosowania wewnętrznych represji, ani do zapewniania związanej z tym pomocy technicznej lub finansowej, w przypadku gdy państwo członkowskie stwierdzi indywidualnie w każdym przypadku, że są one przeznaczone do celów związanych z:

- a) żywnością, rolnictwem, zastosowań medycznych lub innych celów humanitarnych, lub na potrzeby personelu ONZ lub personelu Unii lub jej państw członkowskich; lub
- b) działaniami realizowanymi zgodnie z ust. 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2118(2013) oraz odnośnymi decyzjami Rady Wykonawczej OPCW, zgodnie z celem Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (konwencja o zakazie broni chemicznej) oraz po konsultacji z OPCW.”;

2) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przywozu lub transportu broni chemicznej lub materiałów z nią związanych z Syrii lub pochodzących z Syrii, realizowanymi zgodnie z ust. 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2118(2013) oraz odnośnymi decyzjami Rady Wykonawczej OPCW, zgodnie z celami konwencji o broni chemicznej.”;

3) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 13a

W dniu 9 maja 2011 r. lub po tej dacie zabrania się przywozu, wywozu, przenoszenia lub świadczenia związanych usług brokerskich w odniesieniu do dóbr kultury i innych przedmiotów o znaczeniu archeologicznym, historycznym, kulturowym, o wyjątkowym znaczeniu naukowym i religijnym, gdy takie dobra i przedmioty zostały nielegalnie wywiezione z Syrii lub gdy istnieją uzasadnione podejrzenia, że taki wywóz był nielegalny. Zakazu tego nie stosuje się, jeśli zostanie udowodnione, że przedmioty o znaczeniu kulturowym są bezpiecznie zwracane ich prawowitym właścicielom w Syrii.

Unia podejmuje działania konieczne do określenia odpowiednich przedmiotów, które mają być objęte zakresem niniejszego artykułu.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14.

4) w art. 28 ust. 3 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) niezbędne do celów humanitarnych, takich jak dostarczenie lub ułatwienie dostarczenia pomocy, w tym zapasów leków, żywności, pracowników humanitarnych i pokrewnej pomocy, oraz pod warunkiem, że w sytuacji, gdy zamrożone środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostały odblokowane, środki finansowe i zasoby gospodarcze są odblokowane do ONZ celem dostarczenia pomocy lub ułatwienia jej dostarczenia na terytorium Syrii, zgodnie z Planem pomocy humanitarnej dla Syrii (SHARP).”;

5) w art. 28 ust. 3 dodaje się literę:

„g) niezbędne do celów ewakuacji z Syrii.”;

6) w art. 28 dodaje się ustęp:

„12. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do przekazywania przez Commercial Bank of Syria lub za jego pośrednictwem środków finansowych lub zasobów gospodarczych otrzymanych spoza terytorium Unii i zamrożonych po dniu jego wskazania, lub przekazywania przez Commercial Bank

of Syria lub za jego pośrednictwem środków finansowych lub zasobów gospodarczych otrzymanych spoza terytorium Unii i po dniu jego wskazania, w przypadku, gdy przekazywanie to związane jest z płatnością dokonaną przez instytucję finansową nieobjętą wskazaniem, należną w związku z konkretną umową handlową w celu dostarczania zapasów leków, żywności, udzielania schronienia, zapewnienia systemu sanitarnego lub higieny do użytku ludności cywilnej, pod warunkiem, że odpowiednie państwo członkowskie ustali w każdym indywidualnym przypadku, że płatność ta nie będzie bezpośrednio lub pośrednio odbierana przez osobę lub podmiot, o którym mowa w ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady
V. MAZURONIS
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI

z dnia 12 grudnia 2013 r.

w sprawie przekazania przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przejściowego planu krajowego, o którym mowa w art. 32 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8815)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2013/761/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 32 ust. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 32 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2010/75/UE Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Zjednoczone Królestwo) przekazało Komisji przejściowy plan krajowy (PPK) w dniu 14 grudnia 2012 r. ⁽²⁾.

(2) PPK został oceniony zgodnie z art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE i z decyzją wykonawczą Komisji 2012/115/UE ⁽³⁾.

(3) Podczas oceny kompletności PPK złożonego przez Zjednoczone Królestwo Komisja ustaliła, że brakuje w nim wielu danych niezbędnych do oceny i że szablon podany w tabeli A.1 w dodatku A do załącznika do decyzji wykonawczej 2012/115/UE nie został należycie wypełniony. Komisja odnotowała również, że przypadku wielu obiektów dane zawarte w PPK nie są zgodne z danymi w wykazie emisji z 2009 r. przedłożonym przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z dyrektywą 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.

(4) Ponieważ braki w danych oraz rozbieżności między PPK a wykazem emisji na podstawie dyrektywy 2001/80/WE utrudniły ocenę PPK, Komisja w piśmie z dnia 3 czerwca 2013 r. ⁽⁵⁾ zwróciła się do Zjednoczonego Królestwa o ponowne przedłożenie PPK z prawidłowo wypełnionymi szablonami oraz uzupełnionymi danymi, o wyjaśnienie różnic stwierdzonych między PPK a wykazem emisji z 2009 r. na podstawie dyrektywy 2001/80/WE, a także o jednoznaczne potwierdzenie, że przy opracowywaniu PPK zastosowane zostały zasady łączenia określone w art. 29 dyrektywy 2010/75/UE.

(5) Zjednoczone Królestwo przekazało Komisji dodatkowe informacje w dniach 18 czerwca 2013 r. ⁽⁶⁾, 19 czerwca 2013 r. ⁽⁷⁾, 20 czerwca 2013 r. ⁽⁸⁾ i 1 lipca 2013 r. ⁽⁹⁾ Informacje przekazane przez Zjednoczone Królestwo zawierały większość brakujących danych i wymagane szablony, a także częściowe wyjaśnienie różnic między informacjami w PPK a wykazem emisji z 2009 r. na podstawie dyrektywy 2001/80/WE.

(6) Po przeprowadzeniu kolejnej oceny PPK i dodatkowych informacji przedłożonych przez Zjednoczone Królestwo Komisja przesłała drugie pismo w dniu 10 września 2013 r. ⁽¹⁰⁾. W piśmie tym Komisja ponowiła prośbę do Zjednoczonego Królestwa o jednoznaczne potwierdzenie, że w przypadku wszystkich obiektów objętych PPK prawidłowo zastosowano zasady łączenia określone w art. 29 dyrektywy 2010/75/UE i zwróciła się do Zjednoczonego Królestwa o potwierdzenie, że żaden z obiektów spalania, które skorzystały z wyłączenia określonego w art. 4 ust. 4 dyrektywy 2001/80/WE, nie był objęty PPK. Komisja zakwestionowała również kwalifikowalność niektórych obiektów, które mają być włączone do PPK, i poprosiła o dodatkowe dane lub wyjaśnienia dotyczące średniego natężenia przepływu gazów odlotowych, współczynników konwersji, całkowitej nominalnej mocy cieplnej oraz granicznych wartości emisji stosowanych dla niektórych obiektów, w szczególności obiektów spalania wielopaliwowego oraz turbin gazowych. Komisja zwróciła się także do Zjednoczonego Królestwa o informacje na temat środków przewidzianych w odniesieniu do 120 obiektów objętych PPK w celu terminowego zapewnienia zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji, które będą mieć zastosowanie od dnia 1 lipca 2020 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

⁽²⁾ Ares(2012)1500959.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/115/UE z dnia 10 lutego 2012 r. ustanawiająca przepisy dotyczące przejściowych planów krajowych, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz.U. L 52 z 24.2.2012, s. 12).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Ares(2013)1635147.

⁽⁶⁾ Ares(2013)2381277.

⁽⁷⁾ Ares(2013)2381361.

⁽⁸⁾ Ares(2013)2381402.

⁽⁹⁾ Ares(2013)2972980.

⁽¹⁰⁾ Ares(2013)3015778.

- (7) W piśmie z dnia 10 września 2013 r. Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że dopuszczalna wielkość emisji NO_x wynosząca 1 200 mg/Nm³ w przypadku paliwa stałego stosowanego w obiekcie „Aberthaw Power Station”, którego udział w ogólnym pułapie PPK w odniesieniu do NO_x jest znaczący, musi zostać skorygowana, ponieważ warunki zastosowania tej dopuszczalnej wielkości, określone w uwadze 2 do tabeli C.1 w dodatku C załącznika do decyzji wykonawczej 2012/115/UE, w przypadku tego obiektu w okresie referencyjnym 2001–2010 nie zostały spełnione. Według informacji, którymi dysponuje Komisja, Zjednoczone Królestwo nie wykazało, że średnia roczna zawartość substancji lotnych w paliwie stałym stosowanym w obiekcie wyniosła mniej niż 10 % w którymkolwiek roku w okresie 2001–2010.
- (8) W swoich odpowiedziach z dnia 26 i 27 września 2013 r. ⁽¹⁾ Zjednoczone Królestwo przedstawiło dodatkowe dane i poinformowało Komisję o usunięciu 11 obiektów z PPK. Jeśli chodzi o obiekt „Aberthaw Power Station”, Zjednoczone Królestwo utrzymywało, że warunki określone w uwadze 2 do tabeli C.1 w dodatku C załącznika do decyzji wykonawczej 2012/115/UE były spełnione, a zatem dopuszczalna wielkość emisji NO_x wynosząca 1 200 mg/Nm³ w przypadku paliw stałych, zastosowana do obliczenia udziału w pułapie na 2016 r., była prawidłowa.
- (9) Na podstawie dodatkowych informacji Komisja stwierdziła, że w PPK nadal brakuje istotnych danych dotyczących kilku obiektów i w związku z tym pełna ocena PPK nie jest możliwa, w szczególności jeśli chodzi o spójność i prawidłowość danych oraz założeń i wycieńzeń wykorzystanych do określania udziału każdego obiektu energetycznego spalania w pułapach emisji.
- (10) Po ostatecznej ocenie PPK przekazanego przez Zjednoczone Królestwo, zmienionego zgodnie z dodatkowymi informacjami, Komisja określiła jeden główny element, który nie jest zgodny z mającymi zastosowanie przepisami, a mianowicie:
- w przypadku obiektu „Aberthaw Power Station”, ponieważ nie spełniono określonych w uwadze 2 do tabeli C.1 w dodatku C załącznika do decyzji wykonawczej 2012/115/UE warunków zastosowania dopuszczalnej wielkości emisji NO_x wynoszącej 1 200 mg/Nm³ w odniesieniu do paliw stałych, wykorzystanej do obliczenia udziału obiektu w pułapie PPK na 2016 r., Komisja stwierdziła, że zastosowanie tej dopuszczalnej wielkości emisji nie jest właściwe.
- (11) Ponadto Komisja ustaliła, że informacje zgłoszone w PPK w odniesieniu do 34 obiektów są nadal niespójne lub
- brakuje danych, które należy uzupełnić, w szczególności dotyczących zastosowanych dopuszczalnych wielkości emisji oraz obliczonych i zgłoszonych udziałów w pułapach. Wykaz obiektów, w odniesieniu do których brakuje danych lub dane są niespójne, znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.
- (12) Komisja doszła zatem do wniosku, że PPK przekazany przez Zjednoczone Królestwo, ze zmianami wprowadzonymi na podstawie dodatkowych informacji, nie jest zgodny z przepisami ustanowionymi w art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE i w decyzji wykonawczej 2012/115/UE.
- (13) Dlatego też PPK przekazany przez Zjednoczone Królestwo nie może zostać przyjęty.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Przejściowy plan krajowy, który Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przekazało Komisji na mocy art. 32 ust. 5 dyrektywy 2010/75/UE z dnia 14 grudnia 2012 r., nie jest zgodny z wymogami ustanowionymi w art. 32 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy 2010/75/UE i w decyzji wykonawczej Komisji 2012/115/UE, a zatem nie zostaje przyjęty.

2. Jeżeli Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zamierza wdrożyć przejściowy plan krajowy, musi podjąć wszelkie niezbędne działania, aby w poprawionej wersji planu:

- a) w odniesieniu do obiektu „Aberthaw Power Station”, który ma duży udział w ogólnym pułapie PPK w odniesieniu do NO_x – skorygować dopuszczalną wielkość emisji stosowaną do obliczenia udziału obiektu w pułapie na 2016 r. w odniesieniu do NO_x; aby obiekt kwalifikował się do zastosowania dopuszczalnej wielkości emisji 1 200 mg/Nm³, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej musi wykazać, że średnia roczna zawartość substancji lotnych w paliwie stałym stosowanym w obiekcie wyniosła mniej niż 10 % w latach referencyjnych uwzględnianych w PPK na podstawie uwagi 2 do tabeli C.1 w dodatku C załącznika do decyzji wykonawczej 2012/115/UE;
- b) w odniesieniu do obiektów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji – przedłożyć brakujące dane i skorygować lub objaśnić wszystkie niejasności w celu zapewnienia pełnej spójności wszystkich informacji zawartych w przejściowym planie krajowym oraz w nim wykorzystanych; do celów określonych w niniejszym artykule należy uwzględnić szczegółowe wnioski o wyjaśnienia zawarte w pismach Komisji przesłanych Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w dniach 3 czerwca 2013 r. i 10 września 2013 r.

⁽¹⁾ Ares(2013)3155496.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OBIEKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2 LIT. B)

Numer obiektu w PPK	Nazwa obiektu
9	Great Coates Works LCP 62
10	Great Coates Works LCP 63
11	Great Coates Works LCP 96
12	Grangemouth Polimeri Europa UK
13	Port of Liverpool CHP - GT
16	Aylesford CHP1
17	Aylesford CHP2
18	Kinneil Stack A1 (B-101)
28	Burghfield Generation Site
37	Cheshire CHP
38	Chickerall Generation Site
44	Wansborough Mill
46	Didcot B Module 6
47	Dow CHP
49	Dalry DSM CHP
58	Ratcliffe on Soar Power Station
68	Grimsby CHP1
71	Hythe CHP1
72	Hythe Package Boilers
73	Indian Queens
81	Keadby Power Station GT3
84	Little Barford Power Station Module 1A
85	Little Barford Power Station Module 1B

Numer obiektu w PPK	Nazwa obiektu
99	Sellafield Site Gas Turbine 1
100	Sellafield Site Gas Turbine 2
101	Sellafield Site Gas Turbine 3
102	Sellafield Site Auxiliary Boiler
103	Wilton Power Station
107	Solvay Interox Ltd
120	INEOS Infrastructure (Grangemouth) Ltd Boilers 9 & 10
121	INEOS Infrastructure (Grangemouth) Ltd Boilers 11, 12 & 13
124	Redcar Power Station Boiler
128	Wilton Olefin Boiler
129	North Tees No 1 Aromatics Plant

- ★ Decyzja Rady 2013/760/WPZiB z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii 50

2013/761/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie przekazania przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przejściowego planu krajowego, o którym mowa w art. 32 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 8815)..... 52

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL